Divan

.. — . . — — — 8

. — . — — . — — 8

.. — — . — . — 7

— . — .. — . — 8

. — .. — — — 7

.. — — — ... — 9

— .. — — .. — 8

. — . — . — — .. — 9

. — .. — .... — 10

. — . — ... — 8

— . — — . — .. — 9

. — .. — . — — 8

.. — — . — — 7

. — — — — — 6

— — .. — — 6

. — — . — — .. — 9

— . — — — . — 7

— . — — — . — 7

. — .. — — 6

— . — . — .. —

kader
nasip
kısmet
çile
ecel
alın yazısı
tecelli

.. — — . — .. —

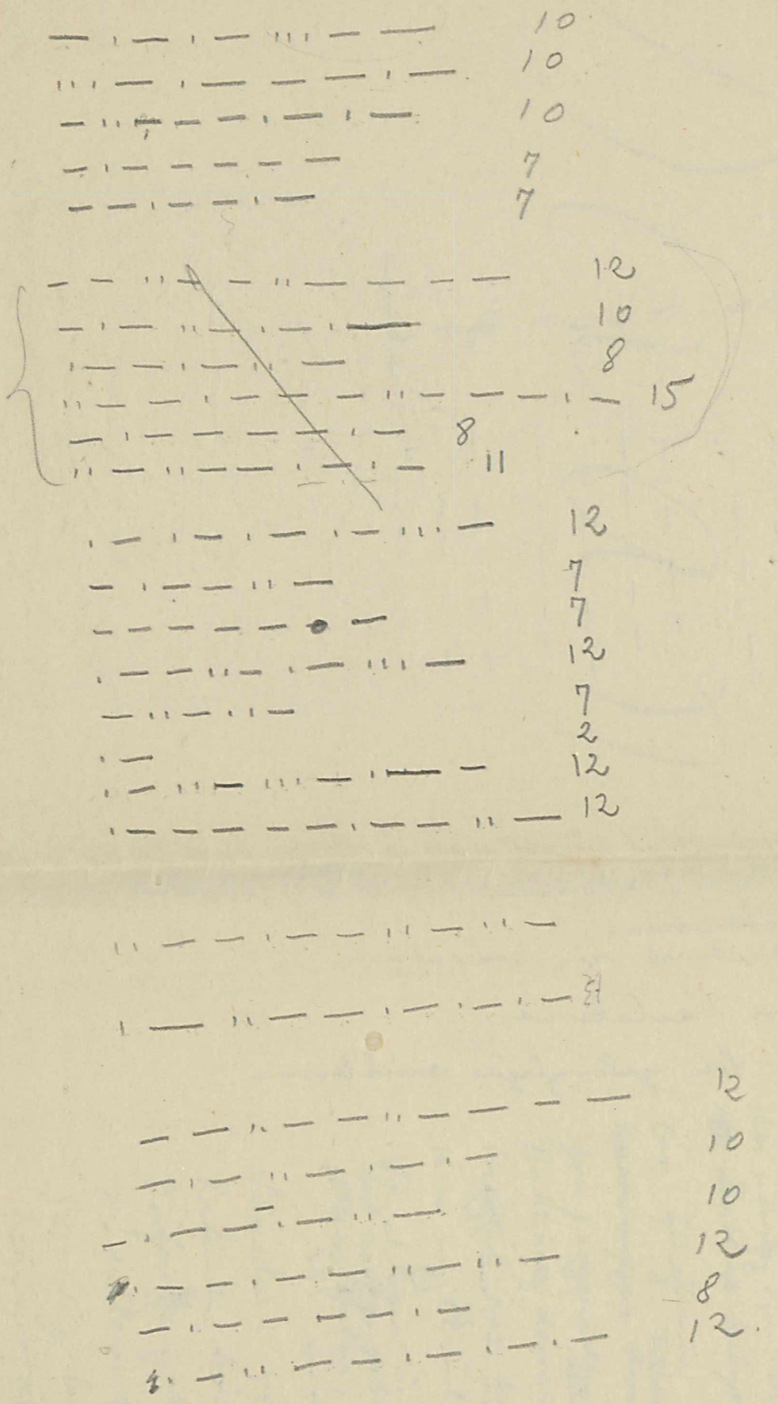
10
10
10
7
7
12
10
8
15
8
11
12
7
7
12
7
2
12
12
12
10
10
12
8
12.

11

13

11

7

11

15

13

9

11

11

13

7

8

10

8

~~12~~ 10

10

6

12

12

7

8

12

Fakat ~~sabırsızım~~

Belki yaratmak için sabırsızım.

Daha derin hücrelerime.

(Daha engin bir yalnızlığa muhtaçsa

Mescidin bahçesi

İstikbale

11 Hangi mescidin duvarlarıydı ki

9 Badanalardık ~~sabah~~ akşam, sabah badanalardık

12 Üzülerek, başka mescit arar gibi

8 Mayhoş ovalar (içinde) - - ~~...~~ içinde

9 Aşı mersini açıkırdık (uyanırdık)

12 Ve uykusuz bir ~~(şafağın)~~ bütün nemiyle

11 İman inerdi, yer yer boğularak -

10 Rahmın, sükût ve kireç kokusu -

7 Sisle meşbu mihrabdan

11 Her namaz için bir bulut kopuyor -

10 ~~...~~ ~~Dostlara~~ örüyor ~~...~~ kozalarını.

12 Ben yüreğimin kozası içindeyim.

7 ~~Karanlıkta~~ ~~...~~ Tutkunum, kararsızım.

7+7 Yan pencereden baksam dünya bir fidanlıktır.

11 Baktıkça damarları yaşılleşir.

16=9+7 İncecik aşı kalemleri, mısgunda sürfelerle,

11 Ucu muttasıl yutkunan gonceler

9 Yaşıllaşır sevi sinekler

8 ~~Bir~~ nabız ~~gibi~~ atan mavi bahar, nabız ...

7 ~~Mavi~~ bahar, harikulâde. Nabız atan mavi ...

10 Vücudum şehlâ ikileşmede

10 Rahmın biraz el çekse cânımdan

16 Kâfurla yıkanmış ayaklarım bulutsuz, rüzgârsız,

12 Dudaklarımda ~~...~~ hayatın peltekliği

8 Seccadeye benim basan,.

7 ~~Bahçeye āşık olan~~ Fidanları anlayan

6 Yaşıllaşan benim.

1932. F.

Gece ne güzel
Şeffaf kargalar
Ve yüzlerce el
beni seyrediyor.
Ben onlara bakmam
Bisten servilerim
Yumuşak kedilerim var
Hele evlerim
Damlarında buzlu kekikler
Kapılarında duman

Deh

~~Çöl~~ ~~sizin~~ Büyüklerim

Serapsız parlak çölüme
Misafir geldikçe büyüklerim
Develeri yer, şarab içeriz

Kuyu başında bağdaş kurulur
Kaderden sual edilir
~~Eğilir~~ Çömelip kum falına bakarım

Çevrede davullar uyanır,
Yollar açılır, avucumun çizgileri,
Firavun kadar zalim
Musa kadar hakim büyüklerimle
Allaha misafir gideriz

Tuz dağları içinden
Ufuk bulanık, bulut kan kırmızı,
Hakka giden yolda gam görmedim.

Yorulunca kulak veririm
Gözden kaybolur büyüklerim
Seçme sureler okurlar bir ağızdan.

Seslenirim sızlanırım
Hecinlerle güreşir büyüklerim
Bir ağızdan küfre başlarlar.

Sonra döner beni taşırlar
Abaları ince yünden
Gömlekleri ham ipekten
Avuçları geniş
Ecelleri asil
İmanları umman gibidir

~~Ecdadın kahkahası kurdan kemik sesinde~~
Rabbin huzurunda şâd olurlar
~~Kemiklerini kırdığı~~ kıran bir vecd içinde
Birbirine çarpa çarpa boş testileri
Gülerler gülerler
Devrilene Hıçkırana kadar gülerler
~~Sevgili~~ Koca kullarına eğilip te Allah
~~Rahmet ve~~ mağfiret nuru ~~Allah~~
Hak verince hilkatin cennetine
~~Ben~~ Nasıl iftihar etmem büyüklerimle!

1945

Yaz gecesini   Hasta dostumuz

Onun yarasıydı ufukta şehir
Belki aşkı —
Göğsü bomboştu, dudağı karanlık.

Evvelâ, Ferahlasın diye seyrek dur~~arak~~
getirdiğimiz iyi haberlere müjdelere
Şehirden iyi ~~haberler getirdik.~~
Yanan gözlerile teşekkür etti.

Sonra Yaklaştık, dikenlere bakmadan ~~basarak~~;
Ve ~~B~~bütün gün topladığımız sükutu
susamış
Döktük ~~açık~~ avuçlarına

Saçları yumuşadı;
Bilekleri daha inceldi;
Elleri sükuta kanmamıştı ki
göğsünde birikmiş ilham buhranı
Değdiğini takdir ederek yükseldi
Mumlarını titretti yukarının
gece bir nefeste serin açıldı
~~[illegible]~~
Ve nekahetten evvelki semada
Üç dört şahap uçtu uçtu sönmedi.

1944

Divanı Mikri

Akan denizde pick-up.

Mikri

Hiç sulamadığın beyaz güllerini
Hâyran hayran seyreden

Velîyim, ketenler giyinmiş
Bilirsin dua edemem
~~Bahçemin beyaz güllerine~~
~~Bakamam beyaz güllerimize~~
Bahçem dillere destandır ama
~~Sulamam~~ beyaz güllerimi sulayamam
~~Çünki dünya senden de güzeldir~~
~~İtina ettiğin cennetinden de~~

Tembelim, ~~sükûta inanırım~~ uykular giyinmiş
Çünki bilirsin benden tembelsin
Sen insanları sevmezsin, ben seni sevmem
İhtiyacı yoktur dünyanın bize
Bu dünya ! ~~bizsiz de olur~~
İhtiyacı yoksa dünyanın bize
Senin gibi tembel olmaz mıyım.

Esenim (zırdalıve) hazin daveti
Kullarının uysal mırıltısı.
Bir velinin lâubali sözleri
Söyle rabbim söyle hangisi

~~Sen mi aşıksın~~ ben mi sarhoşum, sen mi aşıksın

~~Cennet sensiz olamaz~~
Bazen bizsiz de anlaşırsın
Sen bensiz olamazsın
Cennet senin olamaz
Faked ~~Ama~~ bu dünya bizsiz de olur.

Büyük İtikâl

Johann-Sebastian Bach'a.

Bu sabah, üçüz ahengine varmak için
Üç oğlunu kurban etmiş
Dişlemişsin ensislerini.

Sonra o çıplak yaylardan
Hâlike, düşmüyen bir mısra gibi
Üç yüzlü bir menşur uzatmışsın.

Hâlik, memnun, gönderiyor
Bir nehirden aşağı inecek olan
Büyük itikâl rüzgârını.

Sevdiğin her şey:
Gurupta üç oğlunun cesetleri
— birbirine sokulup,
Baltık ~~Ana~~ Karın, bağrında gözyaşı cennetleri
— karışıp mat sularına,
Aziz vatanın, parlak damları
Ve donuk semasile — yamaçları kaya kaya,
anladığın ve ağladığın zaaflarınla
~~Zaaflarınla~~, sıcak ellerinle bizler (kardeşlerin)
— saya saya birbirimize,

Hep mahkûmuz erimeğe.

Kullarının yelinkatlı kavalları
Bakışlarını adeta uyutmuş
Rabbim
Sonsuz tebahhurum
Sonsuz ~~muhabbetsin~~ refahsızlığım
Gelip sofamı düzeltir misin?
Makasla eyarı düşürür müsün
Karagözün durmuş suyuna
Sülüs harflerini surelerin.

Veliyyema, ~~gönlüm~~, ketenk giyin ~~sözüm~~
~~Fakat~~ bir türsün
~~Ger~~ ~~neden~~ dua ~~edemezsin~~
Bahçemde ~~çiçekler yabanda güzel ama~~ yabanidir
beyaz güller
~~Söz, Neden gönüllerim boş durur~~
Dünya beni sever, ben seni sevmeğe
~~Neden seni sevmezler~~?
Şarap bekçi... ~~Neden sevmeyin seni~~?
Billurun seni sevmem ama
Ezan vaktinin şarabı
Kullarının uysal mırıltısı
~~bir~~ zelvelerim ~~Benim~~ laubali sözlerim
~~Bu akşam bilirsin~~ Bu akşam, Söyle Rabbim
~~Sen de benim gibi âşık değil misin~~?
Söyle hangisi.
~~Ya~~
~~Ben mi sarhoşum~~ Sen mi aşıksın, ben mi sarhoşum
beyaz güllerini sulasınlar da
Bahçen ~~cennete~~ ~~güzeldir~~ cennetinden güzeldir

Mateminiz kadar sade bir âlem,
Aşkım kadar ~~manevişli bir~~ nur,
Şairlerin kadar ~~mükemmel~~ olgun bir sükût...
Hâlik yedi sesli mısranı bekliyor.
Güzelim!
Kemiklerinde ~~ergenin~~ mızıklar uğuldamadan
Ona dön ve ellerine eğil ki
Büyük Hikâyenin eşiğindesin,
~~Dargın~~, halkedeniye
Dalgın,
F.

Köyüm ve ben.

—

Dostlara: ördüm, Yaktım kitaplarımı
Ve yangın bürürken evimi
Köyümün karşısında bağdaş kurdum
granitten bir ilâh gibi.
emir

~~Dedim~~: gidiyorum, toprağın titriyor mu?
Git, Dedi: ısırır eteğini çekersin
ve tenini kapışlar.
Dedim: gurbette ölürsem gözkapaklarımı sen de örter
Dedi: mezarda hayalin çiçekler besler
doğarım yeniden.
Dedim: ben ayı kitaplar düşünen kara vazoyum
kiremit nehrinden kolay süzülürüm
kerpiç
Dedi: seninle bir şekilde iki ruhuz
benden ayrılırsanla ürkersin
karşında çukurlaşan ters kalıbından
~~[illegible]~~ damlarımın avuçları, meydanlarımın kümbet
Dedim baldırlarım killi balçıklarında
göğsüme dayar
başımı ellerinin arasında sıkayım
Hatıralarım sessiz incelen bağlarım
Gururum kayalarından yoğurduğum taş
~~[illegible]~~ san'atım sularım sularım sularım
Dedim ruhum sensin bırak beni

Dedi: üstünden geç vücudumun
şeffaf sıkletsiz sağlam bir köprü ol
ve kâinatın deniz şelâlesi geçsin altından

şimdi ben, kendi köprüm üstünden vücudumun
yanmış küllerini köyüme serpiyorum —

1939

Fzg

Petronius'un ölümü

1939

Beyaz şehre nabzımın kanı damla damla
Beyaz kolumdan inen gölgeli mermer yolda
Atiye ~~sere büyüyor~~ hücum ediyor fışkırıyor çıplak ağaçlar.

Bu sabah ~~sağlı~~ zeytin gözlü cariyelerim
Beni Hint kokularile ağdılar
Öğle vakti Ağad altın ~~öğle vakti derici~~ kızlarımı
Dündüz uçtular soğuk bir fezada.

~~Son defa giyiyorum hafif sandallarımı.~~
~~Akşam nasıl şimdi bitiriyorum~~
Lâleler kadehler geçti
Tembel güzeller geçti
Sütunlar uykularda
Kapanan cesim kapılar
Anladım ki sönen seslerden
Kılıç rengi bir devir gelecek
~~E[illegible] eller kadar [illegible]~~
~~Yaylanarak tunç kulelerden~~
Mihverlerde hayat aynalarla dönecek
Ve kırışan göğe ~~[illegible]~~ saplanan
Mermi ışıklar arasında
Birden oklar ~~[illegible]~~ kurtulacak.
Alkışlıyamaz anladım ~~şaka~~ cinnet asrını
Bu ipekleşmiş bu soluk eller
Ve derinin ~~heykelleri~~le sahte zafer heykellerile
Şehir asude inerken etrafında
Son kudretimle bir gülüş yaratıp
Kestim damarlarımı

Fza

Sabah türküsü

~~Sonat I~~

"Türküme kanmayın
Kulelere konmayın
Alt dudağınıza kurulayıp
Saklanın tipi yığınlarına"
A.

Sabahları siz varsınız.
Henüz mermer midye kokar,
Sahilde sedef açılmadan,
Ayakta kalmış yılanlar ~~[illegible]~~ billûrî uykum,
Parmaklarım benden uzak
Hâlâ ben, yalnız siz,

×

~~Cihan karşısında yere oturdum.~~

~~Işık devretti mi alnıma~~ ~~Güneş değdikçe~~ alnıma
Işile gücile meşgul insanlar
Yer yer beni düşünürler
Şuramdan buramdan hafiflerim:
Kalkan saadet yükleri.
— Siz konmuyorsunuz kulelere.
Konun kulelere.
Çömelseniz
Sağınızda ~~ve~~ solunuzda yoncalar
Dişlerinizin arasından ~~üfleyin~~ üflesenize yaprak damarlarını
Kıldan dar köprüler

O köprüler — kuleler için — kirpiklerinizden sızar.
Huzur huzur
Gözünüzü açmadan kurtulacak
~~Şaşkın~~ Sağanak damla güneşler.
Ziya ~~düellosu~~ ciritleri ve ~~ortaçağ~~ kurunu vusta şehri
Oyuncak şehrin:
Mavi sema dibinde
Bir avuç mücevher böcek var.
Pirinç borularını öttürüyor
Kan damlası askerlerimiz
evet evet evet.
Mızrakları iğne iğne
Müselles bayrakları.
İncir dalları güneşi tutamaz
Vâsi gölgeler uzaktan iğne iğnedir.
Karanlık lekeler de kurtulsa
Masallarda mahpus Uğursuz
Kimbilir cehennemler...

~~Lâkin siz, her ucuna sivrilenlerim,~~
~~görün beni: parmaklarım aralık.~~

×

Gözetledik ~~onları~~ sevgilimi
Tipi yığınları içinden
~~Hepsi~~ Alçıdandı bir cami gibiydi
Yanakları ~~kolyelerle~~ donanmış
Alt dudağında ~~incelenle~~ ıslak bir elif.
Ehramı taştan kuranlar
Tek aralık bırakmamışlar
Budur mezar demişlerdi.

Bir sabah baktılar ince bir su
granidi delmiş akıyor.
Dudağınızın ortası o çağdanberi ıslak.

Yaş süngerden sayısız elifler süzülmede
Gizli camii olmaktan
Kurtulan çocuklarım.

Toprağın zarı olsanız,
Teniniz hassas,
Altınızda gökler açılır,
Benim göklerim;
Kuleler yassılır ada olur;
Münzevi gündüzler
Civar sâkinleri;
Eski şehirler şeffaf;
Araları deniz
sükût
Ve serbest boşluklar;
Nefesiniz yaş birer sına.
Uzun şişelerde güneşin suyu bizden.
adaleler gergin.
Tokat gibi sert
Aç karnına sabah rüzgârları.
Başınız yekpare mermere dayıyor.
Fakat parmakların kemiksiz gibi
gözlerin kemikli.
Sizleri göremiyorum
Kendimi göremiyorum,

Hapsolduk ayna mermerde.

Feza 1940

—

Beni idama mahkûm ettiydi
Yalan söyledim
Yüzü güldü, derisi altında beyaz köklü beddualar
Yalvardıkça yumuşuyordu
Göğsünden ağlattı, yalvardı
Karar anında gergin...
sırıtıverdi
Ve birden enkaz dağılmasile
Tozları gözüme kaştı.

1938.

—

F.

Kendime mektup

—

Bana pek mi acıdın
Benim sana acıdığımı unuttun mu
Kâğıt üstünde başkasın.

Öyle başka ve mesutsun ki
Uzadıkça hâli caddeler seviyor
Çarşaflar devşiriyorum.

Döne döne seni düşündüm
Yere düştüm, uyukladım -
Şu humma kâğıt gibi karşımdasın.
hastaa

—

Mesudum dedin
Fakat yerin altında baki
Ezeli tahta zavallımız.
Ölü putlar düşer de
Altımızdaki direk tok seslerle kalınlaşır
Parmaklarım gerinircesine.

O esnada gözlerin ayrıktır.
Habisce alnımı karışlardım.
Göğsüme yetişmeğe
Hamlen kâfi gelmedi.
— Menfaatımı icabı düşmemi istemem ! neden bu eğlencemin
hazin bitmesin, ~~hoşuna gitmez~~ —

Şaşı tebessümünden zevk alıyarak
Beni çekip merhametini budadında
Cisimin hayvan, ensem güdük.

—

Suyu sathından kenara bağlamışlar
İpi titretip dalgaları karıştırdım.
Mesafeye rağmen semada endamın belliydi.
Nefesini toprağı geliştirdikçe
Balıkçı mavnaları seyyar limanlarda
Sür'atle volta vuruyorlar.

Altın yakın sema
Göğsümü üşüttürdüm, sinirli
Hep o keskin sarı kumlar -

Mağlup, ayağımı sürüyorum — sahrasında -

———

Kapımı akşamdanberi yumrukluyorlar
İçeri girerlerse seni saklıyacağım
Bilmiyorum buna hakkım var mı
Seni düşünmekten bile çekinirdim.
Bu yere o kadar karşımdasın ki
Bütün varlığım
Ellerimin şakulî inmesinde.
Sana yalvarırım - beni kör etsen de
Kollarımı değişmem sesin kanatlara

— İçeri galiba girdiler
Kâğıdı üstüne örttüm
Seni nefesimle uyuttum —

Onlar çekildiği zaman
Sahillerim tükenmişti bile.
Yokluyarak mevcudiyetini
geri kalan kumları kanatlarımla ortaya itiyorum.

F.

Nekahet

1940

Ceviz masanın tozunu alır alınmaz
Mü kellâ masayı değirmi sildim,
Yer seçtiğiz ufuklar..

×

Belirdiler, konuştular, bana bakıp kaldılar.
Başları titriyordu sıtmalı.
avuçlarımda birer büyüleyip
~~Aydın elinde hedefleri üzüp, selis,~~
Her ihtiyaca tuttum.

Karda yüzen, sahile varan,
Göllerde kalan da var.
~~Nefsimiz mi cilâlıyda~~
~~Ufuk arka üstü.~~

×

masum
Alınları elime doğmuştu ~~çocukluk yüklü~~ masumluk
Piyano fötrlerine (çuhalarına) sarılıp — hayattan korkarak.
Yaklaş ki, büyük ve iptidaî, seni koruyorlar,
ürkmüşler, ~~Sen üfürülüyorsun, bilmiyorum,~~
~~biraz itma~~
ve ~~Ve~~ gülümsemeğe çalışacaklar.
Bazen bir damar kadar naziktir
Güneş üstünde sallanan havalar.

×

Arada yağan serpme sesin
"gelsene" diyor.
"gelsene": Ve hep beraber başlar uyandılar —
~~Sıraların~~ Fırsatın geçtiğini bilseydiler —
Kulaklarına ayrı ayrı fısıldayacağım
"Mavi toz gökler bana da."

F.

1940.

Hangi mescitte mahfuz; mescidin duvarlarını
Badanalardık sabahları akşamları,
Ten üşüyerek, başka mescit ayrı gibi;
Mayhoş ovalar içinde.
Aşı mevsimi açılıyor..
Hecelerdik nemli besteye güftelenmeli duamızı
Ve beste inerdi; onlara, yer yer boğularak.
Mihrab sisle meşbu,
Her namaza bir bulut bırakıyor.
Ben kararsızım.
Yan pencereye eğilem, gerisi fıstıklık~~ta~~,
Baktıkça daha net. vazgeç
Aşı kalemleri — muskunda şirzelerle — ucu yutkunan, muttasıl,
Mavi, Harikulâde.

Hayalin şekli ikileşse her falcılı seste, muzde
Rahmın biraz el çekse cânımdan,
Kâfurla yıkanmış ayaklarını bulutsuz, sezişim,
Halıya benim basan, imanım kaymış.

~~başka bir ... konuşsun~~

F.

Bizi ... başka bir ...

1942.

Terlediğin olur mektep geceleri,
Zoraki bir gaydaya şişerip
Ayı zırlattığın.
İma edersin:
"Biri belkemiğimden kavrayıp taşısa,
bavul gibi."
Ve o tembel sanılan avuçlarınla
Batak çemende öyle çukurlar açar,
Yapışan, küçülen, yaylanan adımlarıma,
Öyle ~~kadınlar~~ rakslar bestelersin ki
Hayran, affederim.

×

Mehtaba rağmen, ~~masum [illegible] unutmalıyım~~
Yuvarlak başına, ~~masum sesini~~
Günahtan titrerim biliyorsun
Biter ~~ve rağın~~.
Boynu ~~çellona~~ gerip ~~kemençeme~~
Bir ölüm türküsü
~~Opus [illegible] ona~~ uğuldatsak ~~diliyorum~~,
Kaburgalarımda ilhamım keselerken
Boşalan gövdeni koyuversek aydınlık sulara.
~~Sonra, en son teknik çarelerimle~~
~~Bir bend kursam bir gecede.~~
~~İstiminde [illegible] makineleri, teftiş saati;~~
~~Efrat uykusu; bitmiyor~~ (parola: opus 110)
Boğulduğun denizi tutacak,
Mehtabı boğacak — ~~kendimiz~~ yaz güneşi
~~Seni kandesi devrederek ebediyete~~
Çocuk şaametinden kurtaracak talihimi..

— Kurtulmak mı? Seni kaybetmekten korktum,
Mehtabını anlamamaktan.

F.

—

"Görmemiş" "Gezmemiş" diyecekler
~~Yazık~~ Lâkin, ne müstemlekelerim vardı..
"Yaşamamış" ~~diyecekler~~
Amma bir an yaşamam için, hangi dürmanın,
ayaklarıma tacını, maceralarını yuvarlamışdı ki
~~yeniden benimle doğmazdı, çıplak~~!..
Cânımı nâdide bir şarap gibi eskitiyor,
Üç kıt'anın hediyesini bekletiyordum —

1942.

× ×

~~Son gece, avuçlarım taşmış, kolay köpüklerini~~
~~Esneyerek üflediğim,~~
~~Bir sordum, hediyeleri açıncaya kadar, ansızın:~~
~~bükememek yalvaran parmaklarım bükmem için sevilmiş~~
~~yayları (seçkin profilli her biri), gene de bazıları~~
~~kurtuluş tesine geçerse~~
~~— menşeinde yaşamak bana uğursuz olur diyecekti~~
~~Tükeniveriyordum.~~
Bu akşam ~~Nihayet akşamı~~ dişlerin [illegible] ağa ağa öğrettiklerimde
El değmemiş bir kâbus aradım.
(Tek sefa, sevmek istediğim Sonmus, gözleri büyümüştü)
Genişledim, kemiklerime ak temeller yaslandı.

—

Hâlâ ruhuma saadet adayan varsa
Şu anda bana acısın ki
Mevtayım ve eşsiz tabanlarım ~~dışarda~~ ayıkta kalmıştır.

F.

—

Fâniler

Kolay dehalar olur,
Yedeğe alacağım bir uyku olur
Sahibi fersiz.

~~Ufuklar~~

~~Ufuklarım~~ Kavallarımın yalınkat kavalları
Bakışlarımı adeta uzatmıştı,
Üstat,
~~İhtimal soracaksın~~ ama
~~Nefesinde bir koyunluk~~..
~~Sulh~~,
~~Herhangi bir şu kadar güzel~~, – belki acı.

~~Bir [illegible] merkezi kurmuşlar~~ ızgarı
~~muntazam civarımda~~.
Tabanımla ~~[illegible]~~ ihtizaz
Sakin ~~[illegible]~~ takip ~~ediyorum~~.
~~Dost~~ Üstat Rabbim
Sonsuz ~~tebahhursun~~,
Sonsuz ~~eğlencesin~~ muhabbetim,
Gelip sofamı düzeltir misin?
Makasla oyar, düşürür müsün,
Kavanozun durmuş suyuna
Sülüs harflerini ~~kalıbını~~ surelerin?
Bak, ~~veliler~~ Gör ki keten bir ~~giymişler~~ giymiş,
Sor, neden dua etmezler
Neşeli ~~Ferah~~ tezgâhlarını ~~[illegible] kıskanmadım~~ boş durur,
~~Ne hikmet ki mükemmelsin~~..
Neden seni sevmezler
Saatinin halkası, üstat Rabbim
Dışımda kapanıyor.

1941 F.

Divan-ı Celâl

Evlenmişsiniz kardeşlerim
Tebrik ederim size.

Uzun seneler yaşayın; yamyeşil, limon küfü bir denizde; sırtınızda feza mavi jelte, bulutlar koyu mavi süzülür; altınızda derinlikler ve yükselen yosunlar, gül mercan yılanlar gezer.
Uzun seneler yaşayın; gök nefti kâğıt, siyah kayanın arkasında, yıldızlar dolaşır, siyah evinizin altında kaya iner karanlıklara, evinizin pencerelerinde, Dönün ağır ağır duvarınızdaki değirmene takılıp.
Fırlayın bir namluda, etrafınızda, gümüşü ve parlak üstüvane, ucunda güneş ve ağaçlar, uzun seneler yaşayın.

Evlenmişsiniz kardeşlerim
Tebrik ederim size.

Celâl

Chant nostalgique I

—

O kömür kuyusunda yirmi ameleydiler
Yirmi mavi amele

Seyrettiler katrandan bir denizi
Ve mavi yelkenleri

Uzakta dağlar vardı
Uzakta gri dağlar

Güneş renkli bir adam oturmuş bir kayaya
Omzunda papağanı.

O adam garip bir flüt çalıyor.
kaval

Celâl

Nimo was a young blacksmith
He looked at the [illegible] on his arm and ~~did not speak~~ zapt silent
Glika laughed for decades on end
I told them how I understood each of them
And they wept over their passing lives

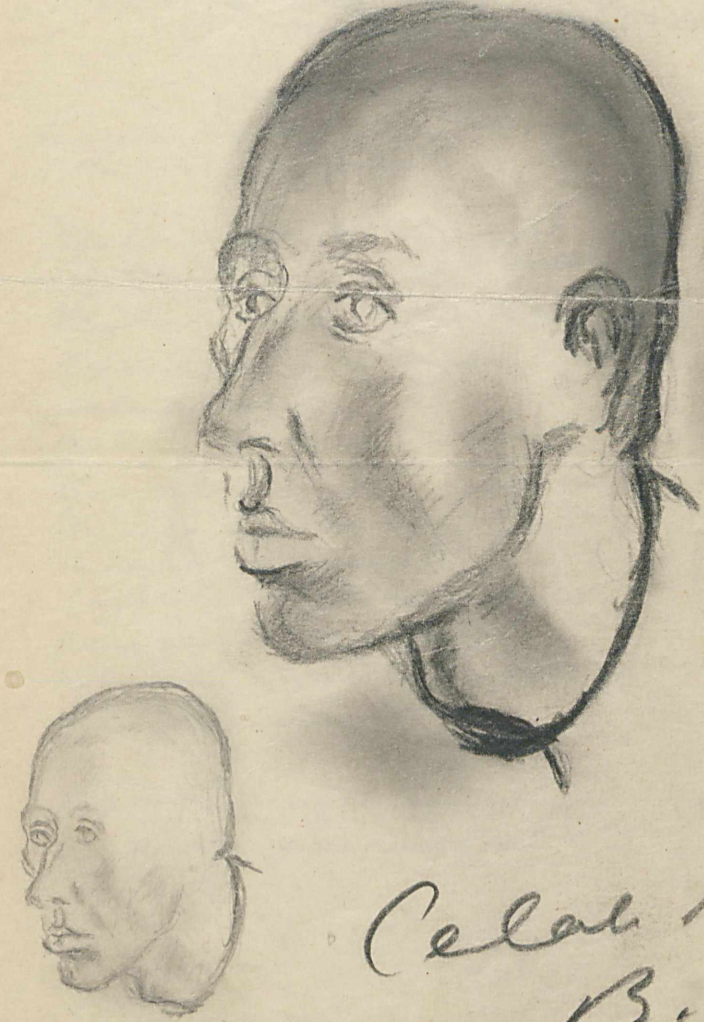

Celal Akbeyli
B. Nehmi

Goro always told of [illegible]
who lived in a hut he made
and gave a new diamond to his wife every morning

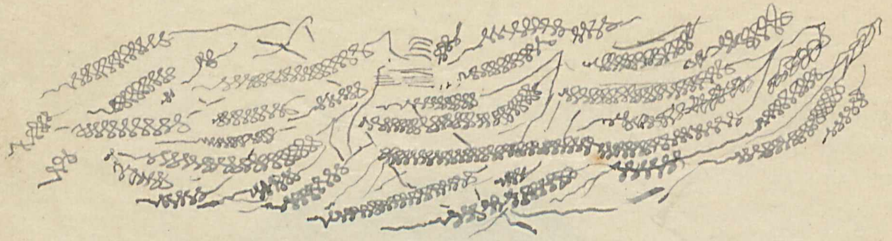

Chant nostalgique II

—

Duvarları yüksek taş, bir odada yaşadılar
Birbirlerini tanımadan -

Yuda ihtiyar bir dinsizdi
Allahla konuşurdu gece bastırınca;
Ve şiltesinin altında siyah kitaplar saklardı.
Zerdustnaüm iddia ederdi bir yol bildiğini
Korkardı devlerden
Gözlerini kırpıştırırdı o serveti düşündüğü zamanlar.
Goro anlatırdı fakir bir oduncunun
Kendi yaptığı evde oturduğunu
Ve her sabah karısının
Çocuklarına bir elmas verdiğini.
Nirmo genç bir demirciydi
Kolundaki döğmeye bakar ve susardı.
Glika güldü asırlarca.

Hepsine ayrı ayrı seni anlıyorum dedim
Ağladılar geçen ömürlerine.

Celâl

They lived in a room with tall stone walls
Without ever knowing each other.

Yudah was an old atheist
Who spoke to God ~~after the darkness had fallen~~ at nightfall
And hid black books under his mattress.
Zerdustnaüm claimed to know a way
But feared the giants
and blinked his eyes ~~when~~ at the thought of the treasure
Goro always told of the woodman
who lived in a hut he made
and gave a new diamond to his wife every morning

La morale peut être remplacée par l'esthétique
J. G.

Ben ~~fikirlerin~~ hislerin doğurtucusuyum
Solhat
C.

Kadınlar
Ergunun parmaklarında

KARANLIK umman semalar
ormanlarda

...alnındaki kederi sarmak istiyorum...
...seninle ruhum uyak kitabında...
...biliyorum geceleri güneşi sen söndürüyorsun...

...seni se viyorum

İsa yı sev diği ni

gibi...

...seni seviyorum bir menekşeyi sevdiğim gibi...
...o gece sevgimin altında beklerken o kadar korktum ki...
...en nefret ettiğim kurnuza sevdiğini, o bile senden daha...

...mavi bakışların

mızraklar sivriten

bir uçurum

kadar kan dolu...

yaşıyorum bu musikide
İnşirahla.

Celâl

Rüya

Yedi yaşında bir çocukmuşum
Ve oturmuşuz bir sofranın başında
Babam, annem, ben.

× × ×

Kapıdan üç ablalarım giriyor
Bunlar Andrews sisterlerdir
Arkalarında kürk mantolar ve ellerinde
üstü etiketli yol çantaları.

× × ×

Geldik diyorlar çok uzak diyarlardan
Oturup çorba içiyoruz
Onlar şarkı söylüyorlar yemeğin ortasında

× × ×

Ve ben üçüne de âşığım.

Celâl

Dehaya

Rüya

Trenin kalkacak karanlıklara
Süslenen ziyalardan;
Ağır ağır geçecek alnına sürünerek
Camlarda yüzler silinecek;
Ve senin yüzün
Uzun
Sarı.

× ×

§ Gözlerinde çekik hayaller
Mürekkep sathı inen yanaklarında
Dudaklarında kalın mırıltılar
Dimdik duruyorum ayaklarım yere batmış.
§ Bir gece nemli toprakları kazdık
Titriyerek büzüldün koltuğumda
Yanımıza yaklaşan çocukların yüzleri yaralı
Ve kemikleri eğriydi
Kulübemizde karyolamız, âletlerimiz.
§ Uzun ellerinde mürekkepten damarlar;
Karanlık dehlizler göğsünde;
Boynunda altın haçın.
Siyah sular yarı belinde soğuk.
§ B Bir gün içinde balım —
Düğüm tren raydan çıktı
Gülerek kızlara doğ—
ru koşmağa başladı.

Ben kemanı dışarı at—
ladım ve önünden ta—

Top

Beyazlar giymiş bir kız ve bir erkek
Tenis oynuyor bir kortta
Yerler ne kırmızı
Ben ne açığım.

Celâl

tuz treni tekrar rayın
Üstünde yerleştirdim.
Arına içine girer
girmez gene yoldan fır-
ladı. Ben de gene kal-
dırıp rayına koydum.
Bu sefer uzun müddet uslu uslu yürüdü.
Fakat anlamıştım ki oltalanmayı bekliyordum.
Ben de tekerleğini
İple raya bağladım
O kaydı tünellerden
Ben gözlerimi sıktım.
Yırtık kara kalın bir kumaşı.

×

§ Trenin dursun yarı yolda ve beni beklesin;
Ben geleyim dört nala uzak tozlardan.
Güzeller içinde seni seçeyim
Koşalım çayır ovalara doğru
Elele
Yalnayak.
§ İçimize rüzgâr mavi semaları ve beyaz bulutları doldursun;
Ufuk uzaklaşsın biz koştukça.
Göğsümüz göklerde ayaklarımız ufak.
§ Trenin pencerelerine insanlar dizilmiş;
Rengârenk noktalara benziyorlar;
Ve bize ellerini sallıyorlar.
Tren maundan bir yılan.
§ Kayalım ayaklarımızda ezik otlar;
Omuzlarımız tebahhur etsin, şeffaf;
Kanın geçsin vücuduna avuçlarımızda.
Gitme bu trenle sen.

Celâl

Tezazur

Yeşil tirşe kahve rengi mavi girift
Ayna gölde
Bir kırlangıç ilerledi yükselip alçalarak
Uzaklaşıp yaklaşırken aksi
Sular titremede gagalar birleştikçe.

Celâl

Bir aşk hikâyesi

Bu gece şehirde ışıklar yanıyor
Ateş gecesi
Herkes renkler.

×

Iğildik aynı şeye ve gülüştük.

×

Serpantinler yorgun süprülmeden o dönecek sislere.

×

Onun aşkı içinde kara,
Ölümün üstünde
İki fare birbirlerini burunlarından emdiler ve
bir tanesi süzülerek diğerinin postunun içine
girdi, kendi postu serildi bir post içinde
yanyana iki külçe.

×

Sırtımızı dayadık ihtiyar bir ağaca
Altımızda şehir
Işık ve sadâ

×

O yarın gidecek ben meyus dolaşacağım

×

"Seni hiç unutmıyacağım" diyor.

Celâl

Mücadele

§ Giriştiler çıplak
İki kaya adam.

§ Rüzgâr beni uçuruma itiyor
Vücudum geriye yatık, ayaklarım sürüyor toprağı.

§ Kambur çocuk darbelerin altında gittikçe küçüldü
Bir nokta oldu
Fakat hiç bitmedi ve seratti boğuk.
Alnımı büründü kalın ve yaş kıllar.

§ Göğsümle yolunu çevirdim
Delirmiş suların.

Yeşil tuşe kahve rengi mavi girift
Ayna gölde
Bir kırlangıç ilerledi yükselip alçalarak
Uzaklaşıp yaklaşırken aksi
Sular titredi gagalar birleştikçe.

§ Elimi uzatmadım
Bataklıkta ağır ağır gömüldü zenci.

§ "Kurtarıcı" ya çevrilen kargının önüne durdum
Bırak, dedi, babamın iradesi olsun.

§ Küçük düşmanlarım kendilerini
Kapısında kızgın dumanlar tüten mağarama attılar,
Sarıyorlarda ki ölümleri
Beni de öldürür.

× Onlar mahvoldular ve benim yalnız belimde bir oyuk bır.

§ Kavimler susuzluktan hicret ediyorlardı
Kırbamı yere attım onlara vermemek için
Islanan kumlardan kaynaklar fışkırdı
Yeşillikler bitti
Hicret durdu.

× Kavimler beni takdis etti ovada.

Celâl

Yağmur geçiyor sigaramın dumanlarından
Caddeler
Silik
Sefil.

Dün gece siyah böcekler gibiydik
Bir alev billûrun etrafında
Fildişi kadınlar yerde
Bir trompet uzattı pirinç istüranlar.

Yorgun omuzlarımda ıslak bir beyazlık
Camekânlar
renksiz, bulanık.

Uyumak istiyorum bir kedinin kollarında.

Celâl

~~Soğuk ve sıkıntıdan~~ ZEVK ~~e açılan kapı~~

Bir çocuk süründü yatağında
Kedi ve yılan gibi
Sarı saçlı bir çocuk süründü yatağında.

Soğuk ve eski bir küf kokusu
Odamda.

Bir kız uzattı ellerime çıplak ayaklarını
~~Çırç~~ Çıplak bir kadın çömeldi yere.

Kaçıyorum gecenin bu ıssız saatinden.

Celâl

Hayatı İsa

Yemliha, Mislina, Mernuş, Tebernuş, Şazenuş, Kefeştatayyuş
Devler Allahı aradılar.

Kıtmir yolu biliyordu ve onlara öğretmek istedi.

Çividi çelikten bir göl
Kıtmiri kovdular
Alevden semalar
Kıtmiri kovdular
Umman kayıyordu
Kıtmiri kovdular
Nefti çalılıklar vardı
Kıtmiri kovdular
Yılanlar sararmış
Kıtmiri kovdular
Yırtıldı devler yerlerde
Kıtmiri kovdular

Kıtmir onlara yolu gösterdi
Kıtmiri vurdular.

Yemliha, Mislina, Mekselina, Mernuş, Tebernuş, Şazenuş, Kefeştatayyuş
Allahı o yolda buldular.

Celâl

Işıkla dolu bir bardağım
Biliyorum sıkı bir bar
Jazz St-Louis Blues'u çalıyor
Biliyorum sıkı bir caz
Üzerimde beyaz bir smocking var
Biliyorum sıkı bir smocking
Ağır ağır yemeğimi yiyorum
Biliyorum sıkı bir yemek
Karşımda sarı saçlı uzun boylu bir kadın var
Biliyorum sıkı bir kadın.

Bana baharla beraber yeşil ormanlarında
şeffaf kar suları akan memleketinden
bahsediyor.

Ve ben kapkara bir denizde yüzen
yuvarlak sarı pencereli kocaman
bir yolcu gemisini düşünüyorum.

Celâl

Tahattür

—

Üstüva alevleri morla kızıldır
Denizin sathında, göğün altında,
Sarmaşıklar tırmanır kenarlara.
—
Ayağımıza kessin
Sedef akrepler
Ve havada bir leke dolaşıyor
Baharat kokusundan
Boynuma değdikçe: şehvet.

x

Serin sularda inelim.
Denizin dibi sinsi
Gözlerin oyuk ve vapur enkazı siyah.
Kesik taşlarda yatalım
Vücudumuz deniz suyundan.
Yalnız bacaklarında şehvet hafif ve kayıcı.
Görülmez cereyanlara kapılalım
Ağır dalgalanarak.

x

§ Bir kız sevmiştim evvelce
Siyah gözlüklü, dağınık saçlı ve uzun sarı ayaklı.
Fırtınalı gecelere âşıktı
Yağmur sertleşirken bir çamın ardında belirir
Sükûnet çökünce yamaçlardan iner, kaybolurdu
Ve rüzgâr ağaçları söküp sürüklerken o davullarını çalardı çılgın,
Göğsünde haçı.
Görseniz gelirken nasıl gözlerinin içi gülerdi
Ve dönerken kara yağlar belirirdi avurtlarında.
§ Alnında asil tecennünün davullarını çalarken
Ona çok defa yaklaştım
Beni hissetmedi bile.
§ Yalnız bir gece sığ sularda koştuk
Ve bir daha onu göremedim.

x x

O günler artık siyah bir cibinlikte
Ve ellerinde çobanlar
Ağaca asılı adam sallanır ağır ağır.
Geceleri sivri kuşlar didikler
Suratını.

Neler düşündü kedisi
Duvara yaslanıp.

x

Şimdi sen varsın deniz suyundan ve şeffaf şehvetten
Dişlerin ince minareler
Ve gözlerin oymalar altında gölge sular
Tırnakların var lâstik buzlardan.

x

Seninle tarçın kokan alevlerin içindeyiz

x

Ve birleşeceğiz sâf denizlerde.

Celâl

NEMRUTLA cariyesi

— Efendim Karun âsâ servetinizden bir rebze sunsanız.
— HAYIR
— Efendim o dilâra sesinizle bir iki nağme lütfeylesenız
— HAYIR, HAYIR.
— Efendim müsaade buyursanız da o pâk eteğinizden öpsem
— HAYIR, HAYIR, HAYIR.
— Dört ayak vaziyeti alsanız da efendim sırtınıza
binip biraz asma bahçelerde dolaşsam
— HAYIR, HAYIR, HAYIR, HAYIR.

Celâl

Opus: ...

Sarışın çocuk ufukta nokta kadardı
Yaklaşınca korktum
Yüzündeki ihtiyar kıllar.

Celâl

Opus: ?

Ellerimden duvara bağlayıp belkemiğimi desteredi
Kum saati dolana kadar
Sonra ellerinden tavana asıp kaburgalarımı çengelledim
Kum saati dolana kadar.

Celâl

Opus: ? + 1

Girdiğim odada sükûnet

Sükûnet
örtüyü çekince bir pazar yeri.

Celâl.

Sonbahar

—

Köşkte oturuyorum.
Camda damlalar uzun iniyor
Çayımda buğu ve melâl.

Celâl

Marthanın kardeşi Maria

—

Kavimler sahrada hayvan sürüleriydi
günah boyunlarında
Ve peygamberler ihtiyar.
Gümüş tepsine tozlar sürülmüş.
Gümüş ibriğine nurlar boşalmış.
Mabetlerde tütsüler ve mezmurlar dolanırdı
Kalın mumlar ihtiyar.
Duydunuz mu dağ akşamlarında
Nakışlar dizen kavalı.
Isa kurumuş bir kütüktü
İçi oyuk dışı siyah
Allah genişti denizler kadar

Ve Maria pembe tüylü bir gelincikti.

×

Bir gece Marianın beklediği kulübede buluştular

×

Kulübe uzun
Penceresi dar
Beli bükük
İçi aydınlık
Ve dolaplarında Marianın topladığı beyaz bulutlar.

×

Maria: Bilmezsin dünya ne güzeldir
Ne beyazdır ufuklar bilmezsin
Ve zemin ne yumuşaktır çıplak ayaklarına

Baharda ince rüzgârlardan ağlar örülür
Şebiller aksettirir damlalar.
Yazın güneşten şuruplar yağar
Karıncalar dağılır toz deliğinden.
Güz gelince ormanlardaakar sular duyulur
Uzaklaşır geyikler yollarda dalgın
Ve kışın vücudumu hafif karlara sürerim.

Bilmezsin hissetmek ne zevkli şeydir
Hayatta olduğunu.

×

Isanın gözleri iki iplikle göğe bağlı
Ağzında siyah bir koku
Ciğerlerinde çalılar
Işitmiyor söylenenleri.

×

Maria: Seninle kum tepelerden yuvarlanalım
Tavanlarda kayalım
Ve bir mihvere tutunup dönelim muallâkta

Ayaklarından yakalarsan cereyanlarda kıvrılırız
Omuzumu okşarsan kanlarım süzülür
Ve kızarmış etlerle karnımızı şişirip
Ufalırız ekin tarlalarında.
Uzun bir iplik gibi sana sarılayım
Yassı bir kurdele gibi sana sarılayım
Geniş bir çarşaf gibi sana sarılayım.

Seninle hep aynı muhitte uçalım
Kulelere değerek.

x

Isanmalar hortum, semaya doluyor
Dişlerinde acı lekeler
Tırnakları göğsünde
İşitmiyor söylenenleri

x

Maria: Yolunun sonunda meşum dualar görüyorum
Yolunun sonunda kalın otlar
Kelle bir örümcek
Yolunun sonunda azap ve ölüm görüyorum.

Gitme.
Çilek rengi vücudunu zedeletme
Uzun boynunu deldirtme
Derin gözlerini oydurtma.
Yolun çok karanlık
görmüyorum.

x

Biliyorum sözlerimi dinlemiyorsun
Ve bu gece son gecemizdir
Yalnız şunu haber vereyim ki bu kavimler seni bekliyor
Çarmıha germek için.
Ve sahrada mumlar
yakmak için.
Seni çıplak bir kayaya gömecekler
Üstünden kervanlar geçecek
İsa!

Celâl.

Azar

—

Pala bıyığından utan.
Sabah akşam kahvedesin.
Karın gezer ormanda
Kızın sazlıkta yüzer
Sen gene kahvedesin
Kocaman çubuğun da var.

x

Kocaman çubuğundan utan
Mavi mavi tüttürürsün
Karın kızından genç
Fakat kırış ın ateşi
Boyun beraber oğlun da var
Gene sen tüttürürsün.

x

Boyun beraber oğlundan utan
Burnu akar başı kel
Neden gocunur uyuz mudur?
Karın çıplak ata biner
Kızın, ufak kayığa biner.
O gene gocunur
Bir de altın köstekin var

x

Neden dağlıya attın
Altın köstekinden utan
Kedin bile yumakla oynar
Sen hâlâ kahvedesin
Karın yanını yırtmış
Kırmızı şalvarının
Kıza yazık değil mi
Yalnayak gezdirirsin
Yumuşak mestin de var.
x

Bari mestinden utan
Yahut ta muhtardan kork
Allah sana kızıyor
Emin ol.
Kızın her gün balık avlar
Karın elma harbi yapar.
Ya oğlun, ya oğlun
Sonra kocaman da bıyıkları var

— Celâl

AMAN NE BÜYÜK HIZLA GİDİYOR ŞU
GÜRÜLTÜLÜ TREN.
Demin sakin olan yerde

a!
meğer mavzi asfaltta daha sesi kayan bir leylek varmış.

Celâl

parmağımı kaldırınca
indirirken de

K — ocaşe şehrin BİNALARI
YIĞILDI

ve tekrar
TOPLANDI.

Celâl

Tahattür

II

Hatırlıyor musun şeffaf ovalarda geçdiğimizi
Çubuk arabasında
Biz iki şair
Ve sen beyaz elbisenle ortamızdaydın.
Havaya konyak püskürtülmüş gibiydi
Ayakların katrandan
Ellerimiz parlıyordu düz ve soluk yüzüne yaklaştıkça
Meltem ürpertti elbiseni
Fildişi tekerlekler yola akseti
Yalnızdık ovalarda.
Uzun bir harpten yeni çıkmıştık
Yok olmuştu teker teker dostlarımız
— onları ne severdik —
Uyumuştuk çamurlarda
Ve petrol içmiştik.
Ufukta tüfek sesleri
Şiirler okuyoruz
Çizgiler görüyoruz
Ve seni dinliyoruz.
Bize daha uzun bir harpten bahsediyorsun
Bereket boşaltan yağmurlar dinsin diyorsun
Dansedan ipek kızlar diversin
— ki ben de onlardandım —

Siyah otlar biter
Ve tekrar harbederiz
Bir orduya karşı
Üç kişi.
Renkli minyatürler görüyoruz
Ve şiirler okuyoruz:

Okuyorum:
Dostlarım çay tarlalarında
Düşmanlarım çölde
Biliyorum allahım bir gün beni de arıyacaksın.

Okuyor:
Ezraili sav, kendim gelirim
Müjdeler taşırım
Yeşil çarşafta uyur dalga köpüğünün perisi.

Okuyorum:
Ceviz ormanlarında
İşleme telden gürzlerim vardır.

Okuyor:
Masallardan buğu kalmamış
Ak küheylânımda.

Okuyorum:
Sızan su artık gürlesin

Okuyor:
Yarın güneş doğmıyacak

x

Aramıza birkaç fedai daha katıldı
Hâlâ harbediyoruz.

—

Celâl

Bir aşk hikâyesi

II

Çıplağız
Müdevver sinide bir salkım üzüm bitirdik
Sonra raksa başladık
Kıvrılarak
Seni zorla getirmiştim
Ocağın kenarına çömeldin
Bulama yedin parmaklarınla
Her yerin nasırlı:
— İçimde bir düğüm var —
— Hâbiler okuyun evlâtlarım
— ömrümü harcadım sizi toplıyana kadar.

Uzakları bulmak
Beni takdis ettirmek için.
Raksa başladık birbirimize dolanarak
Havada ıtır dalgaları
Alâli:
— Sevgililerim, mukaddes bir tesbih gibi etrafıma sarılmışsınız
Bana gayeler taşırsınız
Akıntıya salınmış müzferih nilüferlerde

Zaman ilerliyor
Eski şualar soldu yenileri yok
"Aramızda biri var"
Sen bana sabit bakıyorsun:
"Biri benim
Bırak döneyim"
Başımda umman çevriliyor
Ve yağlar damlıyor..
İçimdeki düğümü çözdüm
Dönmiyeteksin
Ve ben alev duman
olmıyacağım
Kulübene kavuşmıyacaksın.
Burada yaşıyacağız C. 123
Aç ve üşüyerek.
Günlerimiz gergin teller gibi sade olacak –

Hâliklerim, meyus dağıldılar –

Celâl

You shall ~~not see your~~ hate again
instead
We shall live here, cold and starved
and our days will be as bare as bare wires,

my creators dispersed, ~~[illegible]~~ with broken hearts

Opus: ...

Ucu delik iğne, sicim boru
Su tazyikile yere muvazi durdu katı
Müvazene buldum üstünde çıplak ayaklarımla.
Sular ince fırlarken uzaklara
Sicim borular hasır örüldü
Tırmaladım ve dişledim.

Celâl

Ressam Malik Aksel e.
Ablam sedirinde ut çalıyor
Kafeste karlar
Dışarı bakma yar gelecek

Hanım yengem irmik helvasına badem yerine
karşıki Belmanın parlak tırnaklarını
koymuş.

Celâl.

Ben bir küçük efendiyim
Hindla giyinirim
Berberimi haşlarım
Ve kapıyı açan çocuğa bahşiş veririm.

Celâl.

You threaten me
"I am the one
let me go back"
The sea is ~~starved~~ turning in my head
~~and boiling oils are dropping~~ and big oildrops are falling
I have resolved undone the knot in side me
you shall not go back
and I will not become the flame – smoke

I

Ellerinden duvara bağlayıp belkemiğimi desteraledi
Kum saati dolana kadar
Sonra ellerinden tavana asıp kaburgalarımı çengelledim
Kum saati dolana kadar.

II

Yayından fırlayan ağır oklar beni sarstı
Ve saplandığı zavallıları.
Kiminin sırtı ciğer yarıldı, kiminin karnı döküldü kalbi ciğeri
Ok uzun boylunun şakaklarına geçince hasaya taktı.

III

Elinde kaynamış, iri bir ustura
Kolum bende değil,
Kendini müdafaa ederek
Kesmek boynu ufkî;
Yılan balığından uzun usturalar, göğsüme
dokundular ve beni tahkir ettiler.

IV

Kafa kapağımı kaldırıp, beynimi avuçladım
ve mermer masaya koydum
Birleştirdiğin parmak uçlarımla yumuşak par-
çaları keserken, hem gırtlağım zevk duyuyor, hem ağlıyorum.

Celâl

Saçlarını taradı
Karnın toparlak yanakların kırmızı
gidiyorsun sergiline
küçücüktün
yüzünü annen yıkamış ütülü elbiseler giymiştin

Teşbih

Saçlarını taradın
Toparlak karnın; kırmızı yanakların var
Sevgiline gidiyorsun.
Küçücüktük
Annen yüzümüzü yıkamış, ütülü elbiseler giydirmişti:
Gittiğimiz koca meydanda herkes vardı.
Bir kafese bir aslan yatırmışlar
Etrafında fıstık yiyorlar.
Hatırlıyor musun; karnında yavruları taklak
attıkça, aslan nasıl utanıp
başını iğiyor, sonra nasıl gü-
lümsiyerek gözlerini kal-
dırıyordu.
Sevgiline selâm söyle.

Selâm söyle sevgiline

Celâl

Avuçlarım susayor bu akşam.
Sen nerdesin bir vakitler beni kaya yarıklarına götüren
Ve şakağımı kireçlere sürttüren,
Sen nerdesin bir gece beni öldürmeyen
— göğsüme kalkan beyaz kaman inmedi
Ve yana kaydı. —
Ben o günden beri neler oldum
Bilmezsin.
Bir kitabı okuyup bitirdim
Daha büyük işler görecektin, vazgeçtin.
Ama seni biliyorum, sun'î ziyalar içindesin
Ayağının altında kürkler var.
Artık herkesi kaya yarıklarına götürüyormuşsun
Nadir deniz kabukları bahasına.
Yalnız kimseye yolu öğretme
Sonra seni tanımazlar
Ve gırtlakları yarıklardan çıkmazlar
Dişlere sokulup.
Sen nerdesin bu akşam
Gel ellerime su boşalt.
Islıklar dişlerine müvazi.
Kimse sana ciğerlerimin koptuğunu söylediyse
Söylesinler istemiyorum.
Duyarsan ayakların kürkleri hissetmez
Ağzın deniz kabuklarını ısırmaz.
Kör solucanların yaşadığı gibi
Ben ciğersiz de yaşarım.
Dar yarıklarda seni bekleyim mi
Bu akşam bana dönecek misin
Beyaz kamanla.

Celâl

Dün çocukluk kitabımı buldum
Güneşin dünyadan büyük alevlerini anlatıyor
Bu kitap is içinde
La Fontaine ruhları minicik alevdir deniz müjdeci
Hayvanların;
Benim de kafamda minicik bir alev vardı.
Eski günler.
Seni kıskanırdım —
Ama o her gece seni beklerdi çeşmenin dibinde;
Aşkıma anlasaydı bana meşum tutulurdu
Ve sen renksizleşirdin
Kendi halinize bıraktım.
Sonra yabancı denizlerin de mavi billûrlardan
mütevekkil olduğunu gördüm;
Bahar dolu mağaraları öğrendim
Sizi unuttum.
Göğsümün altı is
Küflü şişler batırır hissetmezdim
Senelerce derdimin üstüne kıvrıldım ve yalnız
nokta aleve gülümsedim.
Gene âlem eflâtun, güneş parlardı.
Dün çocukluğumdaki kitabı okudum
Beni affet, kardeşim
Ve islerin ağır ağır yükselip beynimi karartma-
sına mani olamadım.
Dayanamıyorum, kardeşim, beni affet
Tek çareyi artık yapacağım kardeşim
Beni affet.

Celâl

The sun shone on the purple [illegible] world
For years I brooded over my grief,
Only smiling only to the point flame
[illegible] I cannot bear it, forgive me

I

Tahta perdenin bir çatlağı yıllardır
— en eyisi —
Bana ahenkler gösteriyor
İçiçe ve uzun.
Ben de sanki duman değil miyim
Kayıcı şeffaf
Beni kalın ipler raptetmiş mi ahenklere.
Onlar kesilirse
Kanlı el tarafından
Çöker mermer bir tabla olurum.
Sen de bir tablasın
Yıllardır tahta perdenin dibinde oturmuş,
bir olklikten limanları seyredebilirsin.
— Lâcivert ve siyah —

Şuurum işlemeğe başladığı zaman sana sürtülmekte ve mermer vücudumu duman eritmekte olduğumu anladım.
Ahenk dumanından
Zamanla çatlağıma yükseldin
Artık sen de bağlısın aynı iplere.

Tek
Ve mes'uduz; sedirde uzanan derisi işlemeli kadının, bukleleriyle oynamasındaki; diz çökmüş balmumundan erkeğin; saadet kadar.

II

Seni benim sevdiğim tarzda kimse sevemez
Kimse duyuramaz sana benim duyurduğumu
Sen tabla kalacaktın ben olmasam ~~ile~~
ve yalnız limandaki nefti mavnaları görecektin.

Celâl

Tecerrüt

Bir bütünüz gidip gelirken yahut yemek yerken dansdan önce, ki sarışın kadın göğsüme dayalı, ve taranmış içkiler içince dağılır başımız hafiflediği için bütünüz.
Kapı açıldı ve içeriye ıslak bir rüzgâr girdi
Sert adımlı iki meşin adam bıraktılar masaya bir ağ dolusu.
Daha kendine yol açmadan yana iterek işlen yuvarlak omuzlarla, smokingler masanın etrafında, gözünde elmaslar parladı.
Biliyordum ki şekilsiz bir deniz mahlûku getirdiler Şimalden.
Ve anladım ki
Bu mahlûk benim.
Kaya kovuğuma sıkıştırıldım
Kafama sopalar vurdular
Meşin balıkçılar.
Kömür külü rengi deniz
Ufuklar ve kovuğum
Sükûnet
Serin.
Kovuğumun taşlarında benden habersiz böcekler yürüdü.

Celâl

I [redacted]

Büyümeğe tercih ettim ve seni de kandırdım
Sen ki fezada düşen bir su gibi mevzun ve
sarı olacaktın
Belki ben de.
Gece ahşap odalarda gizlice arandık
Birbirimize merbut.
Çünkü sevgimiz cinsî bir günah idi
Ve büyüklerin dışından görüyorlardı
Düşmandılar bana,
Elin etime değdiği yerde kuru soğuklar kaldı
Sırtımı ısırdığın yerde.
Bizim de vardı.
Defterde renkli şekiller hesaplardık
Sana çaldım istediğini.
Sen niye sonra inkâr ve lânet ettin
Ölürken
Niye beni baş ucuna çağırtmadın —
Eksikliğinde vücudum gayri tabiî genişledi
Kolları kopuk bir ahtapot gibi.
Kirli kokular içinde gözlerin ne saf ve
parmakların ne halsizdi.
Sen yoksun
Kısalığınla alay ediyorlar.

II

Bacağındaki çıban
Frengi
Ahşap oda karanlığında hafif pelte gibi kımıldadığını biliyorduk
Gene girdik
Tehlikeyi ben üstüne almıştım.
Hava cereyanlarıyla bacağına değmiş.
Sesini çıkarmıyorsun.

Celâl

Şalmeran şairine

Aynıydık
Birbirimizin şiirlerini okurken, parşömenin kenarına
çizdiğimiz resimler kadar —
Birimiz tozlu pullar ve kuru yapraklar tasnif ederdi
Defterde,
Diğerimiz hurda harmonium'u çalardı
Ve usanınca yer değiştirdik.
Tavan arasında yaşıyorduk
Yağmurlu caddelerde dolaşıyor
— Ceketlerimizin yakası kalkık —
Akşam dönünce, aluminium tabakta yemek yiyorduk.
Bazen tiyatroya giderdik
Paramız olmadığı geceler düşünürüz.
Yatağındaki yerim
Ilık.
Pencerelerin sarı ışık çerçevelediği karda bir rüya kızak geçer.

—

Celâl

Beyaz yelkenlerden uzak
Münferit ve genç dâhilerin
Bütün oldukları makinelerin eşini
Bana hâmim canı bahasına
Tedarik etmiş. Senelerce bigâne yaşadım.
Halbuki hepsinden müstaiddim
Artık başlamama imkân yok
Gözlerimi yaşlar şişiriyor.

Celâl

Karanlık gökte sönmemeğe çalışan kırmızı güneş
Aşağının zemininde alçak şeffaflık
Sel. Şakulî çekte titremeler.
Hudutsuz çello sesleriyle gitsem bir ölü bulacağım, çarmıhta
Yüzü küfür ve islek biber,
Çarmıhı yere yakın.
Meleklerin bakir terennümleri
Vasi, vasi; keten
Bir harmaniye kadar; yükseliyor.
Diz çöktüğüm masum,
Kayasında.
Etrafındaki sükûn bir yerinden dağılmış
Ve her şeyi durdurtmuş gibi;
Mavi rengin değiştirici ilâvesini bekliyorum.

—

Celâl

İskeledeki dülgerlerin
İğilip baktıkları
Yolda
Bir ölü geçiyor.
Pürtüklü bir hıyarda
Şeri solucan doldugumuz çanakta.
Pürtüklü hıyarlar köylülere benzer
Kabalık ve acemilik kokarlar.

Ben seni seviyorum Kleopatram
Ki bir büyük şehir kadar incesin
Ve kalleşsin.
Ama dülgerlerin ağladığı cenazeye acımadın mı.

Esasen dülgerleri neden seyrediyorum.

—— Celâl

Tepemden ve tabanımdan yaya takılıyım
Yüzüme yumuşak darbelerle
Ağır
İçimin uzak iphamlarından fener alayları dökülüyor.
Hanedanın son fertleri
— Karım ve ben —
Bitkin düşürüldük; köpüklü halkın önüne
İpekli.
Çam ormanlarından geçtik
Sopalarda kafalar.

—— Celâl

Nerde günler
Kalın karlar
Yeşil gözlü karacalar.
Dökme zemini sert kalkıp inen
Odada, ayaları
Çırpınır asılı kulakların;
Yanıp sönerler;
Yakından kurşun üstüne çünkü işlenmişlerdi kabaca
Neler oluyor
– Baş dönmemden – bilemiyorum.
Karşımda dansediyorsun canbaz kız
Jazz'la
Ve içinde bir küçük hayalin – lâstik bacaklı –
havaya sıçrıyor.
Aşk içinde dansediyor.
Nerde o eski zamanlar
Ki dağlarda.
Bir kukla olursam aralarında.

———

Celâl

Çarşıda gezdim.
Her dükkâna girdim ve çıkmadım –
Mescitleri gezdim.
Neden Nemli seccadelere uzandımdı zevkli camlar aksederken baldırlarıma
Bir kız mihraba büzülmüş
Kesik sema parçasına benziyor.
Ve namazlar içinden?
Dükkânların ön kaldırımları çarpık
Çarpık ve çamurluydu.
Dükkâncı ihtiyar bana nasihat verdi.

Mevlâ beni cennetine çekiyor
Gözleri mavi kızın
Musafini da götüreceğim
Orda dutluklar var mı ki, kudsi çemenlere
kurulayım gölgesinde
Birkaç güneş dudaklarımda kırılır mı ki
Gitmeden bir deve kessem çarşı başında –

Celâl

———

Gece apartımanlar arasında bekler
Kilitli, mahrut.
Sağdan ve soldan yaklaşırız,
Ben : yayvan
Sen : asil.
Değince avuçlanmış pervane gibidir
Benim salyalarım süzülür
Sen
İktidarsızsın.
Sırayla gözleriz yabancı ışıkları
O beni tercih eder
Yağlı dişlerimi
Tebessümümü.
Vakıa benim de en içimin kauçuk boş olduğunu bilir ama
Senin kovuk küflerinden titrer
Uzun dişlerinden.
Halbuki o sana aitmiş
Ve sen tab'an asilsin.

Celâl

Gündüzleri hepimiz dükkânımızın başında.
Ben nalıncıydım
Her taraftan kızlar kadınlar gelirdi;
Siz nerenin ayakları bilmek için ben olmalısınız
Onlar etten olur, kemikten olur, sütten olur;
Nalın fındık kabuğundan olur
Sedeften.
Akşam herkes evlerine dönünce karısını kızını bulamazlardı
Alışmışlardı, hayret yok, ses yok;
Ve biz geceleri mezarlıkta buluşurduk.
Kızlar, soyulmuş yumurtalar gibi
Islak, parlak
Kadınlar, çok tatlı kavunlar gibi
Kızların bekâretine hürmet etmelidir
Bu onlara Semavî tarafından verilmiş itikadındayım
Yalnız mubahtır teaahüp ayaklarına.
Genç erkekleri kekremsi elmalara benzetirler
Beni boncukgözlü bir kobraya benzetirler
Âlemi muazzam bir hamama benzetirler
Hayranım.

Celâl

Seni zani diye çukurlara attılar
Karıcığım
Gelene geçene tükürttüler.
Baban bile adamlarıyla geldi
Ağabeylerin de tükürdü
Sevdiğin de.
Sana bir bakraç su taşıdım geceleri
Durmuş gözlerini yıkadım
Ve ellerini.
Avucumdan bir parça ekmek yedin.
Git, ona haber ver, duymamıştır dedin, gelsin
beni kurtarsın
Git, gelinlik duvağımı getir dedin
Beni öldür dedin.
Seninle bir bahar gecesi evlenmiştik
Sessiz, sedasız:

Celâl

Salutation

Ce matin
Le ciel est aussi pur que tes jupes Marie
Et les eaux frissonnent
Comme la peau de ta main.

Une fois
Tes pieds furent rongés par cette terre humide
Tes yeux longs étaient baissés
Calmes et modestes.
Les vieillards et les enfants te louèrent
À tue-tête
Les enfants étaient cyniques les vieillards crédules
Les hommes étaient devant leur forge
Les femmes mangeaient et médisaient
Les prêtres absents
J'avais [illegible] ma [illegible]
Aux hauts de la montagne;
Nous savions qu'un fils était issu de toi
Qui déchirerait tes entrailles.
Salut, Marie!
Ce jour-là je ne t'emmenai pas au coin obscur de la forêt
Nous allions réitérer nos prières pour que Jésus me concédât
sa place sur la croix
Ou que ~~ils~~ nous exterminât en écroulant le grand temple
Un samedi.
Mais par un ce matin ~~[illegible]~~ aussi virginal que tes fesses
Je puis te promener sur la plage
Je peux te dire quelque chose
Et le panorama [illegible]

C.

Sibylle au crâne lisse, aux mollets gercés
Aux pupilles déteintes par le filet de larmes
Aux doigts par la poussière rongés

Au triste entourage, sorcière,
En ce crapaud que n'aimes-tu tant
En ces lierres rampants, en ces mottes de terre
En moi ?

Je vis sur un coteau
De loin, épiant la ville
Bruineuse.
Sur mes cheveux ta main se pose
Doucement fiévreusement.

Je suis un nain au visage de sirène
A l'âme peureuse, envieuse, rancunière
Au pas sautillant.

Je m'échappe parfois
Pour me hasarder dans la ville
Pour fouiner.
Les hommes me chassent, me bousculent.

Tu es ma douceur
Ma consolation
Tu es la solitude.

C.

Reproche

Depuis que tu es poisson chinois
Énorme poisson de luxe
Poisson-chat
Lippu, yeux en marteau pansu ;
Vis-tu ailleurs que dans la fumée dense
Des papiers jadis embaumés
Te poses-tu ailleurs que sur la cendre
Gracieusement
Si bris de verre t'écorchent
Et que tes écailles saignent
Lait et blondeur
O mon enfant doux à toucher.

C.

ouy

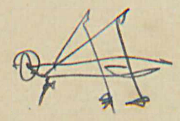

S délicatesse

Avant même que tu ne viennes tu fais frais dans ma chambre
Comme parfois il fait clair dans le ciel
Il fait calme dans le lac
Qui noya un inconnu. & que décèle un noyé à l'eau froide comme toi
Nu comme tes pieds
Que ton ombre bleuit Au clapotis solitaire
Aussi nu que tes pieds (vers) Qui ne fait peur d'un noyé Que tes reins de goutte
Que ton ombre éclairait bleuit
Je me lève, docile, enlève les couvertures
Tu ne peux t'agenouiller que sur le lin
N'effleurer que la perle
Le miroir
Et mes mains
Tu ne peux goûter que de l'amande à l'amer jus.
~~Tout~~
C

Murs décantés par ton haleine Mêmes objets qui nous devinent
diluer Mêmes objets qui nous devinent Murs par ton haleine décantés
S'effacent pour voir. S'effacent pour voir

C'est toi qui me simplifie
C'est un susurrement qui
~~Qui~~ Te fait tremblante C'est ton rêve.
C

paix secret entendre dissoudre fondre
soluble
diluer décanter raréfier assembler glace
deviner source fin
apprêter plier, replier, déplier
délaisser

~~Les murs~~ ?)
Murs Décantés par ton ~~silence~~ haleine ~~les murs~~
Mêmes objets qui nous devinent

S'effacent pour voir

Avant même que tu ne viennes tu fais frais dans ma chambre
Comme parfois il fait clair dans le ciel
Il fait calme dans le lac
Aussi nu que tes pieds nus

Je me lève docile enlève les couvertures
Tu ne peux t'agenouiller que sur le lin
N'effleurer que la perle
Le miroir
Et mes mains
Tu ne peux goûter que de l'amande à l'amer jus.

Menus objets qui nous devinent
Murs par ton haleine décantés
S'effacent pour voir

C'est toi qui me simplifie
C'est un susurrement qui
te fait tremblante C'est ton rêve

İtikâl

Büyük İtikâlin arifesinde
Erganım bir bir kemiklerimi
~~Kaldırıp rüzgâra tutuyor~~.
rüzgârın ~~...~~ sesine katıyor
Bir sabah üçüz ahengine varmak için.
Üç oğlunu kurban etmiş
Dinlemişsin eninlerimi.

Sonra o çıplak yaylardan
Hâlike, dinmeyen bir mısra gibi
Üç yüzlü bir mensur uzatmışsın

Hâlik ~~...~~ istediğini, gönderiyor
~~İstediğin İtikâle emredecek~~ gönderiyor

~~Alemi yaylara irca edecek~~
~~Mısrayı donduracak~~
Bir nehir kadar ağır esecek olan
Büyük itikâl rüzgârını.

~~Gurupta üç o~~
Sevdiğin her şey eriyecek:
Gurupta üç oğlumun cesedi
Birbirine sokulup,
Baktığı ~~Anadolu~~, kollarında göz yaşı cevherleri.
~~Ka~~ Karışıp nehir sularına
Aziz Vatanım, parlak olanları
Ve donuk semasile yamaçları hayarak
Anladığın ve ağladığın bizler de
Sıcak ellerimiz ve zaaflarımızla
Nurunu besleyen duman olacağız.

Aşk şiiri

1943.

Yaylalar gibi ihtiyar ormanlarım
Bir çift bulut gibi saf gözlerim
Kilden mamul pembe ruhumla
Ben, sonu gelmez nekahetimle
Hangi devirden, hangi iklimden arta kalmışsak
O devre gözelim, o iklime.

Beni hazdan kafeslere sar
Dudaklarımı hafif uykunu derin tut
Titriyen, dağılan güneş altında
Eski mukaddes nehir olayım
Sen iki sahilim ol gene —
Sıradağlardan bereket
Okyanustan rüzgâr getireyim sana,
Çölden de muhacir kavimler —
Toprağın ~~ak~~ meyvelerle ehramlarla bezensin —
Sana "Medeniyetlerin beşiği" desinler
Bana "~~Şark sezgisi~~ medeniyetlerin şahidi" desinler   şahit
Sırrımızı vermiyelim —

O gök bilir bizi mesut etmesini —
~~Şarabın~~ şarabı ağza açılır
~~Kan~~ mahmur kanımla sarhoş olursun.
~~Pembe~~ kilimle sabaha kadar
Ağlarım, uyuşurum.
~~Gündüz uyandıran beni uyandırın~~ Gölgenin
~~Saklıma saldığın ağır gölgeler~~.

İncir yaprağı gölgeleri;
Kehribar ~~renginde~~ tenli kadınların
~~Su içen ilahi boğaların~~
Panayırlar dolusu çığlıkları
Mabet mabet sükûtun gölgeleri.

Sevgilim, sahilim, kefenim,
~~Bu insanlar bizden mesut olmasın bu âlem~~ daha ~~Saadetlerini kıskanmadan mı~~
Kurduğum gibi gömmeliyim
~~Altın dolu~~ hayat dolu ~~şehirleri~~ verdiğimiz şehirleri
Boyunca kurbanlar yansın
Külleri savrulsun —
Seyrek dumanlar içinden
Tabiat mavera koksun —
Sinende ~~vahşi~~ inkirazlar,
Bir cennetin tortusunu
Dök bulanık sularıma —
~~Bana "lâkayt sezici" desinler~~
~~Senin için tembel ve harris bir nehirim —~~
~~Sana "Medeniyetlerin mezarı" desinler~~
~~Benim için~~
~~Yaylalarda bir çift mavi bulutsun.~~
Çamurumla altınlaşmış cesetleri
Aşkları, hazineleri
Muhaddep ummana sürüklerken,
Sıcak ve yorgun ovaların
Rehavetle iki yanından kayıyor.

Uzak yaylalar, bekleyin avdetimi
Feyezan mevsimi pek yaklaştı —

1944

Prelüd

Büyük itikâlin arifesinde
Erganun bir bir kemiklerini
Kaldırıp rüzgâra ~~tuttu~~

Bu sabah üçüz ~~sedanı bulmak~~ ahengine varmak için
~~Yaylarda üç ilâh yormuşsun~~
~~Zeval vakti duydum sebu endamı~~ eninleri
Üç ~~ilâhın kurban etmiş~~ oğlunu kurban etmiş
~~Eninlerini dinlemişsin eninlerini~~
~~Beklemişsin yavaşlatmış ve germişsin~~
~~Ve Omana kadar~~ Sonra çıplak yaylardan
Hâlike, dinmiyen bir mısra gibi
Üç yüzlü bir menşur uzatmışsın.

Hâlik medyun,
~~Büyük bir itikâl veriyor sana~~
İstediğin ~~itikâli~~ bir itikâli ~~gönderiyor vadediyor~~ gönderecek
~~Hâlik bugünden istiyor ki~~ emredecek iradeni
~~Âlem yaylardan ibaret kalsın~~
~~Eserin kalsın, başka her şey erisin~~

Âlem yaylardan ~~kadar sade~~ ibaret kalacak olurken
Mısran donarak ve ~~hepsi eriyecektir.~~
ve ~~büyük~~ olursun ~~başka her şey erisin~~
Sevdiğin ~~başka~~ itikâlin büyük rüzgârında
~~Muhteşem gurupta üç ilâhın~~ her şey eriyecektir
Üç, oğlunun ardı,
Birbirine sokulup

~~Büyük itikâl mahvolacağız~~

~~Bedbaht~~ Bahtsız, Karım
~~Sevdiğim~~, kollarında gözyaşı cennetleri
Karışıp mat sularına.

~~Hatta~~ Ağzı vatanın parlak damlarile
Ve Ufuk zemasile ~~...~~ — yamaçları kayarak
Anladığın ve ağladığın bizler de
~~Ben de, benzerlerim peşinden~~
~~Çünkü~~ zaafların ve sıcak ~~ellerin~~ ellerinle ~~var~~
Nurunda ~~zaaflarının~~ kaybolan ~~bir~~ duman olacağız.
~~Düşünme, bedbaht değiliz~~
~~Biliriz ki büyük itikâl ölüm değildir~~

~~Yalnız alında onun kalsak dahi~~
~~Dişlerin dişlerimizde,~~
~~Bir nefes yaşamaktır~~
~~İhtiyar dumanımızdan~~
~~Bir eflâtun hare kalmak menşurunda.~~
Mesuduz, zira büyük itikâl ölüm değildir.

Hâlik bizimle beraber
Yedi sesli mısranı bekliyor

Güzelsin, Ona dön, ve Ellerine eğil ki
Büyük itikâlin eşiğindesin
Durgun, halkedesiye.

Dostların   Hayatiyet   1942.

Ölümümüz:

Korktum, aradım.

Ellerimiz yapıyordu.
Hümmalarla sürükledikleri
Bostan kuyularından çıkabilsin diye
Boyuz sulara bir taş attılar
Mürekkepli, sütlü
bir göz açtılar
Mevut şeklim, nerdesin?

Kubbenin altında güneş müteferrik,
Kubbeden sarkan müteferrik güneş Dostların kurumuş kolları
Utanç Dostların Kurumuş kolları uzatmaya
Unutmadım

Onu henüz aramadığım seneler
Şeffaflığımız ayrı ayrı
Yeşil sular akan türbemde
Kuyuların, kollarımız.

Göz kapaklarım gibi
ölümümüz onu belki içerken ...
Bu kubbe kurur Kubbenin ötesinde
mev'ut şeklime.
Fazileti nefes.
Bulut zulemiz ona geçer
Bulanıklaştı
Damarları aydınlar
Ve, akseden yeşil sular
Çift   Çift.

Onun
Ölümü:

Guruba sığamam.
Dallar boyunca o var
Fgaya.
Göz bebekleri akmış.
Gırtlağında yumuşak lokmalarla
Hayatını telâffuz ediyor.
İpsiz neddimi.
... akmaz
Nefes alırım
Ona korkumu
Korkuma sarılmam

Yakın, namütenahi yorgun —
Bilse ki hayranım.

Kelimeler, cümle bilmeyen,
gövdemle sallanan,
Söylediği, değirmeyen,
Düşen, dolan, yana yatan
Batamayan.

Alt dudağına doğru sürüneyim.

O, guruba karşı
guruben yarattığı
Kadın bakalım hastalıkları
Söyler, sözü almaz, söyler.
Ölmüyorsa anlatmak içindir
Gene ve daha.
Benimse yaşamam Dilemek için.
Dileğini, tamamlayan ve yollayan —
seklayan

Anlattığı dağıştan ezberindeki:
Dostlarını söndürüp kubbenin dışına
Mevut şeklimi salan beni,
Ki beden asil,
Ki bitti gitgide.

Ölümü, yaprakların içinde
Gen dönen bataklığı biliyorsun,
Kurulan kubbesine biliyorum
Gizlemek için genişliyorum, yatkanıyorum.
Beyaz duruyor
Ve devam ediyor —

Şafak sökecekti.
Üşümüş Sıtmam değecektir vücuduna.

Doğru mu, Rabbim, ölse de sayıklıyacağı?
Dedi: "Belli etmeş ölümünü.
Yalnız büyük bir merceğiden
Boynundan ...".

Rabbim, bu merce geçmiş olabilir.

Yaşasam —

F.

"Onsuz avaye gölleyim.
—Zaten bataklıktır."

Kuru sanıp ta bastığın toprak
Gaz lambası rengi sufla otlar,
Yaralı
Yaşadım, Korktum, aradım.

Ellerimize yapışıyordu
Hümüslerle sürükledik.
İhtiyarı kuyulardan çıkabilsin diye
Kalmış satıhlara taş attık.
Mühreler açıldı, mürekkepli, sütlü.

Mev'ut şeklin, nerdesin?
Fasih aksi sadaları ve mizaç [illegible]
Sıtmamın zirvesinde güneş mütefessih
Uzun bir ıslık tutturduk. [illegible]
mihrabında
Her renk dökmeğe yüz tutup
Duvar boyunda içip
Ufukta ölene kadar, kemiksiz
→ Göz kapaklarım inebilir.
Plâstik zemininde kırmızımsı,
Beni onunla yalnız bırakan
Bulanıklaştı
Veterleri belirdi
Ve, sesleri aksetti
Çift

x

Guruba sığamam.
Küçüğüm.
Dallar boyunca o var
Fezaya.
Gözbebekleri akmış,
Gırtlağında yumuşak lokmalarla
Hayatımı telâffuz ediyor.
Üzüntüsüz meddimi.
Yakın sıcağımı, nefes alışımı,
Ona temastan korktuğumu,
Korkumla sırdaş
Korkuma sadıklığımı.

Vakur, namütenahi yorgun.
Bil ki hayranım...

Kelimeler, cümle bilmiyen,
Mihverimle sallanan.
Sesimin perdesi, dinmiyor,
Söylediği, değişmiyor.
(Değişmeden değişiyor.)

Alt dudağına yaklaşayım
O, guruba karşı,
Gurubun kızarttığı
Kablettarihi yeşil kertenkelem.
Söyler, gözü alınmaz, söyler.
Nalemi tahrik ediyor bir nazlıktan kendimi
Söylemiyorsa, daha anlatmak için idir.
Benimse yaşamam dinlemek için,

Dinleyim, tamamlayım, ve yollayım.

Onu bitap düşüren
Yeşil ışığını kısan, benim
Ki gitgide asil.
Ki şeffaf gitgide.
Ölümü, ölmüş yapraklar içinde
Çünkü bataklıklar geri geliyor
Belli etmemek için genişliyorum, gülümsüyorum.
Bir an duruyor ve devam ediyor.

×

Seher sökecekti
Sıtmam inecekti üşümelerle.

Doğru mu, Rabbim, ölüse aynen konuşacağı?
Dedindi: "Öldüğünü ölümünü jalnız şundan bil:
Bi Büyük merce gider
Boynundan sırtının müntehasına."

Bekliyorum.

Kıtmir

I

Taştı kuyu başında
Kadim yedi yolcu su içtiler

Yemliha: Bakır güneşlere tebahhur eden
bu sular mı avucumda serinliyen?
Mislina: kuyunun kurşunî camı taşları
onlar uzaktan ateş sıvalıydı...
Mekselina: peygamberim kadar mavi sema, şimdi
bezden çöl üstünde güvercin rengi.

Susmuştu Mernuş, Tebernuş, Şazinuş.

Âmâ Kefeştatayyuş dedi:
"Arza inen meşum ruhu görüyorum
Sakının serseri tozlardan."

Serseri tozlar bir köpek bulmuştu
Ve gören yoktu kurşunî şuaını.

II

. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

III

1939.

Duvar sathında sekiz gölge,
Çözülen, ayrılan, yaklaşan.

Yemliha: Kaçalım, kaçalım
Uykunun rüzgârından
Mernuş: — Çiğnediğim her adım, Yemliha!
Diriliş kıvrılışda mı?

Mislina: Herkes yükünü atsın
Zayıf omuzlarından
Tebernuş: — ~~gene~~ ~~bir~~ sıkletsiz
Kül beyaz yorgunluk...

Mekselina: yırtın örümcek ağlarını
Güneşi, güneşi bulun.
Şazenuş: — bir küçük leke
Siyah gökte ölen..

Kefeştatayyuş: "Başı titrek, pembe gözlü,
Külden bir köpek görüyorum
Gülüyorum, Allah uykuya mahkûm etti
Uyanmak istiyenleri..

IV

Kıtmir ~~bir~~ mağaraya götürdü
Masallaşan yedi yolcuyu
Ve sisler basarken, Kıtmirin ~~Ahreti~~ ~~uykusunda~~ sulesinde
Yetmiş asra yedi gölge uzandılar.

~~Kıtmir~~
Masallaşan ~~yedi~~ yolcuları
Kıtmir mağarasına sürükledi
~~Daha sisler basmadan~~
Yetmiş asra yedi gölge uzansın

Büyük İtikâl 1944

Bu sabah, üçüz ahengine varmak için
Üç oğlunu kurban etmiş,
~~Dişlemişsin~~ eninlerine.
Dalmış ve üzmüşsün

Sonra o çıplak yaylandan
Hâlike, dönmeyen bir mısra gibi
Üç yüzlü bir menşur uzatmışsın.

Hâlik, memnun, gönderiyor
Bir nehir~~kadar~~ ağır esecek olan
Büyük itikâl rüzgârını.

Sevdiğin her şey; ~~eriyecek~~:

Gurupta üç oğlunun cesetleri
— birbirine sokulup,

Bahtsız Anan, bağrında gözyaşı cennetleri
— karışıp mat sularına,

Aziz Vatanın, parlak damları
Ve donuk semasile — yamaçları kaya ~~kaya~~

Anladığın ve ağladığın ~~bizler de~~
Sıcak ellerimizle ~~ve~~ zaaflarımızla bizler
~~Erimeğe razıyız mahkûmuz~~ bizler de erimeğe mahkûmuz.

~~Bir âlem ki yaylandan~~ mâtemin kadar sade bir âlem
Bir nûr ki mâtemle yoğrulmuş — aşkın kadar ~~menevişli~~ bir nûr
Bir sükût ki aşkından ~~gelmiş~~ — San'atin kadar mükemmel bir sükût..

~~Gözlesin~~ Gözlesin!
Hâlik yedi sesli mısranı bekliyor
~~Gizlesin~~! Gizlesin
~~Kudsileşen~~ Kemiklerinde erganun uğuldamadan
Ona dön ve ellerine eğil ki
Büyük İtikâlin eşiğinden
Dolgun, halkedesiye ——

Divanı Fezo

~~İskambil~~

~~Maça damı öldü.~~
~~Dalmış sinek valesi~~
~~Büyüyen mavi noktaya~~

Dünyanın masalı döküldü
Boşaltılan kutudan.

Fezo

Anladığın ve ağladığın
~~Sıcak ellerimizle~~
Zaaflarımızla, sıcak ellerimizle bizler
— ~~Birbirimize sokulup~~ saya saya birbirimizi

~~Hepimiz~~ Mahkûmuz erimeğe

Mâtemin kadar sade bir âlem
Aşkın kadar menevişli bir nûr
San'atin kadar mükemmel bir sükût..
Hâlik yedi sesli mısranı bekliyor.
~~Gizlesin~~
~~Onun kemiklerinde erganun uğuldamadan~~
~~Ona dön ve ellerine eğil ki~~
~~Büyük İtikâlin eşiğinden~~
~~Dolgun, halkedesiye~~ —

Satranç

Masanın üstüne akıyor sükûn
Taşlar, atlar ve yüksek taşlar.

Sağlam kule, zayıf şah
Ki yeşil o yıldızı bilen lamadır,
Serin, ölçüyorlar kaderi.

Ve susmuş, gülümsüyorlar
Semada uzayınca
Kararsız, cahil, kemikli parmaklar.

Feza

Bilardo yahut Istırap

Hint sahilinin Kolomba doğduğu an,
Acımı keşfetti o şimşekte değnek
Ürperen beyaz topta.

Yuvarlandı, koştu, uçtu,
Rüzgârlı bulutların birinde beni
Çarpa çarpa top durdu.

Avuçlarıma sakin bir yağmur iniyor.

Feza

Şehir

Avcumun ortasında sehri seyrediyorum
Milyonlarla insan hep şu küçük kırışıkta.
ve gülüyorum katılıyorum
Onlar tramvaylara bindikçe, konserler dinledikçe.

1937 Feza

Afiş

Lâmbalar caz çalıyor.
Bardaklarda çatıyorum
Sıçrıyan cüceleri.

Feza

Palyaço

Palyaço, siyah benli palyaço
Alay etmeğe mi ~~[illegible]~~ ~~Zehirlidir~~ ~~Alay etmeğe mi~~ palyaço.

O döner, incelir, biz güleriz.

O sırtır karınçalar karınçalar
Şimşek boyunda bir topaca serpilen
Çarpık, sersem, iğreti bağlarımıza.

1938 Feza

Sabun köpüğü

İçinde habbeler durulan
Bir köpük uçtu serin nefesli.

Nefesindeki saf yelken süzülecek
Üstünde minyatür renkler.

Ensiz, kesif bir san'at aksın
Hiçten doğmuş o bir canlı hendesede.

Feza

ücr

Masa ve MASA kelimesi

Leylâklar içinden
MASA dedim
masalar söndü.

Çözülen matbaa harfleri
diziliyor muallâkta.

Nihayet bir dalı bükmemle
tahta masa yaklaştı arkamdan.

Feza

Sabah

Kamışlar dirildi.
Rüzgârla yaylandı yeşil dallar
Savurup arılar altın arılar.

Birer birer
Açılırken güneşte panjurlar
Mahmur dünyayı sildi
Topraktan genç kokular fışkırtan
Büyük ve şeffaf nemli bir sünger.

Feza

Çimen

Bir sabah insanları silip
Ot oldum, dünyayı düşündüm
güneşi düşünen dünyayı
güneşler düşünen güneşi.
Güneşlerin üstünde otlar bitti.

Fza

Desen

Dur geceler
Çiçek fotoğrafları açar tırnağında,
İstasyonun demir yolları çoğaldıkça
Trenle ıslık seyahatin dalgası denize,
Sakinimdir çam dalları gibi.

Güneş doğum gece yarısı
altında ufuk siyah dumanlı bir meyva -
Gözlerimi dikeceğim
Göğümen kayar mürekkep lekesine
Oyma abanozda can çekişen
Filiz giriftliğine girmek için.

1938. Fza

Cami

Şeffaf dolapta saatin kepçesi.
Camiyi baştan bina ediyor
Sükût.

Alnım kubbeye muvazi
Mihrab yarısı aydınlandı
Benden sızan ışıkla.

Ellerim arasında sıktığım
Cam küreler içinden
Seyrettin bakışımı –

Dünya sussun, ufalıyorum
Onunla beraber.

Ruhum sussun
Bende Allah dinleniyor.

Feza

Nocturne: Maltepe

Kımıldayınca perdeler,
Alnımda palyaço
Siyah elişi kâğıdından
Çehrem aynaya yaklaşır.
Gömülü yıldızdan kopar
Rahat paraşütler
Kayarken dar boşluğa
Namütenahi ufkileşen –

Feza

Nocturne : projektör

Projektörü gözüme tutma.
Suya çevir ki siyah duvara vursun
Işığın uykusu.

Geçiyorum dehlizinden
Somnambül falcıların
Leylî bir japon mabedinde
bir el aynası içinden
kendimi seyrettiğim saat.
Pirinç mangalda açılıp kapanıyordu
Deniz tarlasının güneşleri.
Ortalarına aynayı attım
Büyüyor gecenin koynunda –

– gözüme tut projektörü.

Feza

Soğuk mermer.

Muntazam çarşaflar beyaz
Beyaz ruhlu hemşirelere.

Renksiz bakışlar yüz senedir
Küçük siyah çivi yerinde.

Beyaz daireler o noktadan.

1938 Feza

Yarı sislere mağlup mesafeler,
Yağmurda sabah ötüşünü sevdim.

Umman kayıb.

yeşillenen suları
Kumsalı düzgün bıraktı –
İnceciğim adadan ayrılıyor izleri
Tuzlu rüzgarda kereste yüklü meçhul sileplerin.

1938 Feza

Sofa

Merdivenin üstünde ne duruyorsun
Rahat ve sessiz

Bir iplikmiş yere ~~düşen~~ düşen
Sana ne oldu

İn basamakları
Birer birer dokunmadan merdivene

Ve ben ellerimi elerde
Adım adım gerileyim ~~çekileyim~~.

1938 Feza

Cin.

Şua dalgın. Döndü
Işığı ayıran siyah cilâ
Gözlüğümün içelfesiyle.

Aynalı dolabın üstüne
Ne vakit bağdaş kurdu
Cüce?

Sürtmasını geri çekiyor
Açılan aynayı;
Ağzı geniş,
Sivri kulakları tüylü.

Dolap ağır ağır deviriliyor
Bir sağa
Bir sola.

Feza

Fiske

Keman telleri pizzicati.
Birer fiske vurdum
Pamuğun içindeki iğnelere.

Yeni sürülmüş tarlada dikiş makinesi
Ve tohumu kovalıyan makara.

Bir çift yavru çizmeyi
Yağmur yemiş bahçe kokusu
Sallıya sallıya havaya attı.

Gökten iplikler sarkıyor
Her birine bir saat çarkı astım.

Onlar dolandı, ben koştum.

Bir değnek koşulu odun arabasında
Sıçradı üç "şaşkınlar torunu"
Geniş hasır şapkaları ve nokta ağızları.

Feza

Tanesiz üzüm salkımı.

Göğsünde bitik papatya tarlası
Dufy koşsun telden atıyla

~~Büyük~~ çocukları zımarlıyorum. [above the line: gençliğimi]
Suda çabalayan kaplumbağa.

İnce örümcekler geçsin ensemden
Sen de çekil; güneş kız.

Feza

1938

Dişler

Gittim kurumuş
Kiremit parlı bataklık
Yerlileri azad olmuş
Deniz doğmuş sabah olmuş.

~~Terziz ellerle~~ toprağın ~~kabuklarını~~ ayaklarımı koparıyorlardı.
~~Aralarından kaydım~~.

Eskiden omuzlarımı kanatan kızgın küfeli taşı
Ayaklarımın altında nişasta.

Ve açılan her delikten
hava kabarcıkları.

Zeminle beraber yükseliyoruz.
Alnımı kaldırmamla beraber
Deniz, cam bir boru içinden
Semaya sızmağa başladı.

Zemin durdu. Dönüyorum etrafında
Bir huni dibinde çalışanların
gözbebekleri sabit
Elleri seri.

~~Bilmediğim bir dille seslendim~~.
— "Kim iseniz, soyulanlar
Açılmış karanfil yaralarından,
Siz şehri kuranlar
Düzgün ziya taşlarından, selâm."

Sesim düz gitti.
Uzun dağa çarpıp
Düştü cereyanlara,
Sonra her yanımdan birden
Alnımın durgun kıyısına yükseldi.
~~Üstündeydi cevap~~:
"Yolcu bizdensin."

Anı'de hatırladım
Buralı olduğumu;
Anladım onlarla beraber bir mabet yapacağım,
Düşündüm geçireceğimiz intiharı.

×

Islıklar kesik başladı

Fikirlerimiz
İncimsi çekirdeklerde.

Neferler sür'atli.

Havanın zerreleri yaklaşmada.

Çivi ziyasında
Telsiz düdüklerinin
Sıra dağ yıkıldı
Hava ~~taş~~ kesildi sulplaştı
Yarıklar onu kırdı

Ve rüzgâr ~~taşlarından~~ madeninde
Demirciler yedi heykel döktü.
Havuzdan yükseldi âbide
Buzları kırarak
Bir Cam Küreği.

Islık tiz çeriyor

Koşucunun kulağı kırık beyaz ~~kısrağı~~
Ufuk ziya sür'atinde bileniyor -
~~Abidenin etrafında~~
En çıplak tepede tavansız bir mabet doğdu.
Mabede girdik
En dar kapıdan.

Birden
Aynama sıkışmış kâinatın
Islak duvar aynalarında
Sonsuz firarıyla
— uzuyor parmaklarım
direkler yürüyüş, inen yassı camlar -
Kuyudan sular yükseldi
Dar merminer avluya buzlu bacaklar sildi.

×

Gündüz oldu, güneş doğmıyacak
Mabet bitti, ~~ilah~~ mabut gelecek.

×

Ayakta muntazam ve kilitliyiz
Aramızda sabit mesafeler.

×

Bacaklarımızdan geçiyor
Yerin muttarit olarabanı.

×

Kanımız akıyor, profilleri birbirine bağlıyan
Ziyadar tel içinden.

×

Ehram iniyor ayaklarımıza
Kum bastırdı asırları.

× × ×

Kınından çeken ruhumuza
Yere mızraklar saplanıyor
Gerileri şeffaf uçları kırmızı
ve sızıyan vücutlarımız.

Kıvranışın yılan belkemiğimizin
Garpten sıyrıldı bir sıra diş.

Seni — çıplak bakışınla
Seni — delice güzelliği kaskatı
Seni — ~~duan~~ yükselen müstebitin
Ömrüm bu an içinde.

Secdelerimiz uzun sızlarken
Başımız kalkıyor — yıstalım ~~bakış perdesini~~ ~~perdesi~~
Deniz, sema ve ~~ağır ağır dağlar~~ bu dağları
Kayar kaymaz sinale
Hayasızca açılan göğün kalkatı
Işık hufresinde göğsümüz sunsaki
Sırtımızın koruk meyvalarını
Lezzetle ısırttık acı dişlere.

× × ×

Şimdi her birimiz birer sıra dişiz
Büyük şehir semalarında.

1940. Feza

1939.

Şahmeran

Saray

Seyrek fildişi örme kafesimde
Cariyelerim birer buzlu fıskiye.
Kolları içine kıvrılıyorlar
Suyun zirvelerinde.

~~Havuzun etrafında gezen~~
~~Beyaz ehli solucanlar küçük.~~

ve benim sayısız ayaklarım var:

~~kimisi koşuşuyor dişi topukların peşinde~~
~~bazıları dönerken olduğu yerde~~
~~kimi sultan inmekte merdivenlerden.~~
~~bir çifti çıplak~~
~~bastı mermerlere.~~

Bir tanesi çocukluğumdan kalmadır
parmaklarımı bırakamıyorum
bileğinde sedef ~~bir~~ bilezik…

— Bana Şahmeranı sunsunlar
Bir gümüş tepsi içinde.

AЛ~~ИE~~ O

XVII

(Yurd)

Geniş Duvarlar İhsan Et!

Hayattaki evimi kurabilmem için,
bana geniş duvarlar ihsan et!
Şimali, kader rüzgârlarına karşı
koyabilmem için sevgi,
Cenubu, her türlü nefrete tahammül edebilmem için müsamaha
Şarkı, her gün doğup yükselen mukadderat,
Garbi, en parlak bir yolu bile gölgede
bırakan ümit,
Eşiği, ayağımın altında serilen
insaniyet,
Damı, kayıp giden ebediyet
olsun -
Hayattaki evimi kurabilmem için,
bana geniş duvarlar
ihsan et!

Uyuyor gibiyim
Yalnızım
Dışarda galiba yağmur var
Damla damla damlarda
Suların sesini duyuyor gibiyim
Ve içimde bir ses bana:
Bu yağmur senin için yağıyor diyor.
O ses sanki yağmurun sesi de
O sesi yakından duyuyor gibiyim
Ilık bir aydınlık, ılık bir karanlık
Yavaş yavaş kucaklaşıyorlar —
Uyuyor gibiyim

Nüvit

АБИЕ ОНКАН

ФЕ А Г

Алия

Алия Онкан

Достоевский

kabuksuz çiğ yumurta içindeyim
sarısı, ve çok akı.

Eğilerek parmaklarile ~~sırtımızda~~ ensemizde oynadı

Şamandıra baba

Yaramaz kız bahçeye gelecek
benimle oynamaya
Şamandıra baba
Ona bütün oyuncaklarımı versem
ve bütün nedimeciklerimi

kertenkeleler kaçacak
ve biz güneşten saklanacağız
hiç kimse bulamıyacak
Çok yapraklar altında.

Şamandıra babacığım
çok uslu oturacağım
yaramaz kız gelecek diye —

A. H. Ş.

2 Mayıs Cumartesi saat 5 —

Jean-Sébastien Bach

Née du Livre ! Ô sublime et commune raison
qui au plus sourd au plus terrassé donnes grâce
ta rigueur est le souffle nu de l'oraison
l'instinct blessé de dieu t'insuffle cette audace

Qui rompt, qui monte, qui soulève un esprit gourd
meut la pierre et les sens, contraints l'oreille dure
et, du corps assommé sur ces genoux, trop lourd
pour le sol même tire un soupir qui perdure

Refuse de mourir, plus haut encore ! va
jusqu'à résoudre un poids informe en altitude
telle l'infatigable alouette d'en-bas
fuse, et peuple d'un cri le poids des solitudes

Peuple le Saint des Saints d'un vide si perçant
qu'il domine le los monotone des anges
et qu'enfin la terrible avidité consent
à se baigner aux pleurs aigus de la louange

Pierre Emmanuel

Sur l'Art de la Fugue

Toute fureur muée par un immense effort
en l'égale énergie d'un diamant sans borne
et tout effort nié par d'inouïs accords
qui déchirent le ciel comme un vêtement morne

Tout accord résolu dans la hauteur des morts
où l'âme à perdre haleine en l'esprit s'évapore
et toute mort soumise au dieu farouche et d'or
tel l'esprit qui poreux à son absence, adore

Certitude reprise à tout homme incertain
par l'absolu vouloir d'un être de lumière
qui rejette son Poids d'un talon souverain

Surgit un Art, si dur qu'il semble né des pierres
si tendre qu'y gémit un amour surhumain
si beau, que la beauté s'y perd en la prière.

Pierre Emmanuel

Yarı ölüler. Şiir müsveddesi.

Kof kemikli cüssemize kuşlar
Bizi uyur sanan kuşlar konar
Biz ki asırlardır uyanmayız
Korkarız silkinmekten
Ürkütmeyiz kuşları.

Bazı, nerden geldiği meçhul bir nebat özü (nusg)
Doldurup kurumuş damarlarımızı
Akar geçer birimizden ötekimize (bir vücuttan diğerine / vücuttan vücuda dolaşır)
Birimiz ötekimiz
Ki bilmeyiz nerde biter birimiz (Ki bilmeyiz nerde biter bir vücut / nerde başlar bir başkası / Ölüler gibi tek bir gövdemiz vardı)
Nerde başlar ötekimiz.
Ölüler gibi birdir vücudumuz.
Akar istilâ eder sarar kemiklerimizi
Nebatların, toprak ecdadımızın
Hayvani ilâhların (mâbutların), temel kayaların
Kör, bereketli özü
Ve gövdelerimizin büyük harabesi içinde
Tomurcuklar, taşkın filizler yeşerir.

O vücutlar ki bilmeyiz nerde biter bir tanesi
nerde başlar bir diğeri

Bir an sanırız yer kımıldıyacak
Omuzumuzdan kuşlar dağılıverecek (birden)
Yerden fışkıracak yeşil ilâhlar
Bizi takdis edecekler
Tek vücudumuzu bölecekler
Diriler gibi ayıracaklar canlarımızı
Ve biz, diriler gibi çarpışarak
Diriler gibi sevişirken
~~Ağzımıza~~ Ufukları bulut bulut dönen kuşlar
Ağzımıza korkmadan verecekler
Cennetten değil dünyadan kopardıkları
Mev'ut nafakamızı.

Bir an sanki hayat..
Hayatın sarhoşluğu geçmiştir bile.
Çünkü toprak kımıldamamıştır
Ve ilâhlar hâlâ gömdüğümüz yerdedir
Buğdaydan filizler kavrulur
Kudsi öz şekli
Döner geldiği menbalara.
Tekrar tekleşen gövdemiz boyunca
Damarlarımız aç ve kurudur.

Ne uyur ne uyanık
Masum bir vahdetimiz vardır
Ve kuşlar bizi hâlâ uyuyor sanır.

Londra 1950 Ağustos.

Kof kemikli cüssemize kuşlar
Bizi uyur sanan kuşlar konar
Biz ki asırlardır uyanmışız (senelerden)
Korkarız silkinmekten
Ürkütmeyiz kuşları.

Bazen, nereden geldiği meçhul bir sıvı
Doldurup kurumuş damarlarımızı
Vücuttan bir vücuda geçer
~~O~~ vücutlar ki bilmeyiz nerde biter biri ~~bir tanesi~~
nerde başlar bir başkası
Ölüler gibi tektir vücudumuz. (yekpareden)
Geçer, akar, sarar kemiklerimizi
Toprak ecdadımızın
Hayvanî mabutların
Ağaç köklerinin, temel kayaların
Kör bereketli özü
Taşar
Ve gövdelerimizin koca harabesinde ~~içinde~~
Tomurcuklar, şaşkın filizler yeşerir.

Bir an sanırız yer kımıldayacak
Kuşlar dağılıverecekler omuzumuzdan (acaklar)
Yerden fışkıran yeşil ilâhlar (Topraktan)
Bizi takdis ederek
Bölecekler o tek vücudumuzu (yekpare gövdemizi)
Diriler gibi ayıracaklar canlarımızı
Tâ ki biz de diriler gibi çarpışarak
Diriler gibi sevişelim. (hayvan)
~~Ve~~ ufuktan bulut bulut dönen kuşlar (Nihayet)
Ağzımıza konmadan verecekler
Cennetten değil dünyadan kopardıkları
Mevcut nafakamızı.

Bir an sanırız ki hayat..
Hayat hayaldir ~~bizim için~~ haramdır bizlere.
Yer kımıldamış değildir
~~ve~~ ilâhlar hâlâ gömdüğümüz yerdedir.
Buradan filizler kavrulur (tomurcuklar değil)
Kudsî öz şekli (Filizler kavrulur)
Döner membalarına.
~~Tekrar~~ tekleşen gövdemiz boyunca (Yeşillikler) (vücudumuz)
Damarlarımız ~~genç~~ yine aç ve kurudur.

Ne uyur ne uyanık
Meçhul bir vahdetimiz vardır (bir vahdetimiz)
Ve kuşlar bizi hâlâ uyuyor sanır.

Londra ağustos 1950.

Kendi evimde kiracıydım
Nasibimin hırsızıydım.

Can evimden ~~vurup~~ vurulup beni
Attılar (atıldım) bu viraneye
Ki belki de bahçemdir. (benim)

Uzanır kör dağlara kadar
Dağların ardında ölüm.

Kanım boyar ~~ısırganlarını~~ dikenlerini
Güneşli kırık şişelerini
Sıcak kanım yumuşatır
Taşlı akrepli toprağını
Ki belki de toprağımdır.

Can evimden kovulmuş.
Nasibimden mahrum
~~Vakta~~ Artık ~~biliyorum~~ kabul edeyim ki
Bu ~~viranenin~~ (yerin) sahibiyim.

Evet Aşığım ben bahçeme
Bahçem âşık dağlara
Ölüm bana âşık.

Cambridge Teşrinisani 1950.

~~Kendi~~ Can evimde kiracıydım
Nasibimin hırsızıydım
Yüreğimden vurulup
Atıldım bu viraneye
Ki belki de bahçemdir

~~Gerisi~~ Esmer kör dağlara doğru
Dağların ~~ardında~~ da ölüm

Kanım boyar dikenlerini
Güneşli kırık şişelerini
Sıcak kanım yumuşatır
Taşlı akrepli toprağını
Ki belki de toprağımdır

Can evimden kovulmuş
Nasibimden mahrum
Artık kabul edeyim ki
Bu viranenin sahibiyim
} Artık biliyorum ki
Bu virane benimdir

Evet aşığım bahçeme
Bahçem âşık dağlara
Ölüm bana âşık.

Cambridge. Teşrinisani 1950.

Kof kemikli cüssemize kuşlar
Bizi uyur sanan kuşlar konar
Biz ki senelerdir uyanmışız
Korkarız silkinmekten
Ürkütmeyiz kuşları

Bazen, nereden geldiği meçhul bir nusg
Doldurup kurumuş damarları
Bir vücuttan bir vücuda geçer
Vücutlar ki bilmez biri nerde biter
nerde başlar bir başkası
Ölüm gibi yekparedir vücudumuz

geçer, akar, sarar kemiklerimizi
Toprak ecdadımızın
Hayvanî mabutların
Ağaç köklerinin, temel kayaların
Kör bereketli özü
Taşar
Ve gövdemizin koca karatısında
Tomurcuklar, şaşkın filizler yeşerir.

Bir an sanırız yer kımıldayacak
Kuşlar dağılacaklar omzumuzdan
Topraktan fışkıran yeşil ilâhlar
Bizi takdis ederek
Bölecekler yekpare gövdemizi
Ayıracaklar diriler gibi canlarımızı
Tâ ki biz de diriler gibi çarpışarak
Diriler kadar sevişelim.
Nihayet bulut bulut dönen kuşlar
Ağzımıza korkmadan verecekler
Cennetten değil dünyadan kopardıkları
Meyvayı nafakamızı.

Bir an sanırız ki hayat..
Hayat hayaldir haramdır bize.
Yer kımıldamış değildir.
İlâhlar hâlâ gömdüğümüz yerdedir.
Birazdan desilir tomurcuklar
Filizler kavrulur
Kudsî öz çekilip
Döner membaına
Yeniden tekleşen cüssemiz boyunca
Damarlarımız aç ve kurudur.

Ne uyur ne uyanık
mezundur vahdetimiz
Ve kuşlar bizi hâlâ uyuyor sanır.

Londra Ağustos 1950.

Incarnation? Ishi Gerala

ur

yaratmıştır

vardır.

olur dünya

diği elına kadar

r.

ete vardır.

ler

ölen

allahın

Tecelli
Kader
Mukadderat
Talih
Baht
Nasip
Kısmet
Çile
Alın yazısı

pay.
nafaka.
tayin.

---

structure

yapı — tekne.
çatı — ~~iskelet~~
omurga
iskelet
iskele
mimarî
inşa
plân
~~hendese~~
mekanizma
~~kuruluş~~
bünye

Doğduğu an ölmektedir

Tecelli
Kader
Mukadderat
Talih
Baht
Nasip
Kısmet
Çile
Alın yazısı

pay.
nafaka.
tayin.

Çocuklukta — Bazı günler olur
Cihanı allah yaratmıştır
Ebedidir, manası vardır.

Gençlikte — Bazı günler olur dünya
Hayvanın ~~kopardığı~~ elına kadar
İnsanın malıdır.
Tarihidir, hayatı vardır.

Olgunlukta. — Fakat çoğu günler
~~Bazı günler olur~~ âlem
Ne insanındır ne allahın
Ebsiz kenarsız hayalden ibarettir
Yoktan doğmuştur yok olacaktır
Boşluğa dönecektir

structure
yapı — tekne.
çatı — ~~iskelet~~
omurga
iskelet
iskele
mimarî
inşa
plân
hendese
mekanizma
kuruluş
bünye

Doğduğu an ölmektedir
Öldüğü an doğmaktadır
Hayaldir hiçten dokunmuştur

Ölürken doğmaktadır
Varken yok olmaktadır
Çünki ~~hayaldir~~ her an ademden sekip
Ademe akmaktadır.

1. sensuousness – sensualité. Halbuki ancak çirkin ve kaba aletleri olan bugün vantaile meşhurlarıyız.
2. Fluctuations of self regulating mechanisms – ~~Dawning~~ consciousness.
3. ~~Etrafta huzursuz... [illegible] ... Özgülme ölüm.~~
4. op. 132. ayrı satırlar. Hayaletler. manevi âlemin ~~plâstik~~ kabartma ifadesi
5. op. 111. Ölümün cicili bicili lüksü, tefessüh rakısları, çiçekleri, ufaların hürriyeti. hüznü – sofuk yıldızlar ki arkında (?) sıçrayıp süzülüyor, baharın manzlığı. — ölüm hayatın emrinde.
6. Kartlaşmanın kâhil olmanın manası. Toplanıp, sertlenip bir istikamette tekâsüf. (30 yaş)
7. ~~Cosmology – supernaturalist~~ – – – –
8. Havadar kafesler, çardaklar.
9. Incarnation. adali, mafsallı manzaralar.

Sebepsiz, kadersiz
Varlığı ~~yok olmamak~~
Ölümü doğmamaktır
Hayaldir Hiçten dokunmuştur.

~~Ölümü doğmasından doğduğu anda~~
~~Varlığı yok olmasındadır~~
~~Kadersiz ve sebepsiz~~

Toz olağı,
dağlamak. dalamak
buğdayı, sapan, sürülmek, fışkı, bereketli, kesir, yorak, münbit, verimli, verimsiz
başak, ekmek, nafaka, öğünek, değirmen taşı. hasat, ekmek, biçmek, tohum-
yeşermek, filizlenmek

Bazı günler olur
Cihanı Allah yaratmıştır
Ebedîdir, manası vardır.

Bazı günler olur dünya
Havvanın kopardığı elma kadar
İnsanın malıdır.
Tarihîdir, hayatı vardır.

Fakat çoğu günler âlem
Ne insanındır ne Allahın
Sebepsiz kadersiz
~~Kendi kendini~~ kemirir kendi kendini
Varlığı yok olmasında
Ölümü doğmasındadır
Hayaldir, hiçten dokunmuştur..

—

dağlamak - dalamak.

matem — matemli
elem — elîm
yeis — meyus
teessür — müteessir
hüzün — hazin mahzun
dert — dertli
keder — ~~ke~~ kederli
melûl — melûl

zulüm — gaddar
zalim
kötü
hain
fena
hunhar
fi'avun
merhametsiz
katı kalpli
amansız

Reds & blues swim before my closed eyes
Each go the birds.
But Dexter, lying back in smoke,
From Russian cigarettes
Thinks only of the pounds and pence,
To-morrow's labour's recompense
Which tease his mind perpetually.

The sun beats into my closed eyes,
But Dexter adds his numbers wise
In ways of men like him.

Am I not Dexter, too, I think,
But for this strange quirk
Which make the birds go cheap?

So, good for Dexter; good for me,
A couple of shoots from the human tree.

III

To day is a day
To be rounded off with words
No movement paced the streets,
No poignant pauses brushed the minutes
By I now it's dead.

It's dead, but living still
Within this frame, labelled myself
A myriad sensations, the passage
Of a soul suggests expression.

Words here sought for goals,
Defeated have retired behind a mask
Of meaning too obscure to be ~~divulged~~
Divulged.

Why, then, I ask, this pleasure?
Why allow ~~finance~~ a holiday,
Stem the flow which learns
A certain stolid ease, and make
Return so hard?

If we are chained, let us not attempt
A movement without sound, but rather
Lose the sight of limbs unfettered,
Thinking of life in terms of inches.

Or else, the way is there to choose
Deny this bondage with a gesture
Final, unafraid of consequences.
The way is there to choose,
But each man must await the time
When choice is his.

~~To ask, seeking an answer,~~
~~Is to announce insanity.~~
~~To knock, expecting the door to open,~~
~~Is to court disaster.~~
~~Ask not the reason which denies~~
~~Seek not, my people, for this tale~~
~~Which builds a blindness~~
~~Deep as destiny~~
~~We cannot hold the answer —~~

These notes afloat
Announce bewail but not
Despair, deny the depths
Approach by sadness
Other depths or call them
Heights.

These stones – brown stone
White stone, tree stain
A darker patch of colour
On the stone –
Suggest a rescue, lift
A monument, swift
To sight a promise.

These doubts, my doubts
Retrace a pace, defend
An inch of ground, perform
A dance in dapple
Stipple steps from shadow
Into light.

King of kings,
Lord of Lords,
Softly sung,
And the Lord shall smite
All Israel
Lo! He is the Lord

But Mr Brune who keeps
A dairy off Fulham Rd
Could see no beauty in these words.
Averred, indeed, his boredom
Dotting it with an obscene yawn,
While Mrs. Brune prepared the supper
Sucked her thumbs, and saw
The labelled tins enshrined in incense

Thou, ol God, art precious
In my sight, Elijah sang,
And Mr. Brune denied it
Forcing tragedy into the Fulham Rd
Combined with humour.

Purity lay spilled upon the carpet.
The ovenmantle
Purred with satisfaction, almost danced
The mantelpiece.
Tragedy stalked, as I have said,
The Fulham Road;
Leapt over fences into houses
Captured Elijah, killed his freedom,
Crushed his knowledge. Left behind
A smell of cooking clinging to the air,
Where, an age before, a song
Had dwelt.

II

Time, said Delia, has flown
And briefly spent itself
Upon disquieting loves.

But now the windows can be flung aside
And deep moss smelt clinging to rotten wood
And furrows seen cleaving grass and leaving
Gaps in stretches green to sight.
Trees despite rainfall, stand aloof
To bow the wind its path
While time denies its ebb & flow
And I consider nature.

Coats hang limply, water drips
& object shade the wooden boards
Showing discrepancy, shunning an intimate
Connection. But sky & trees roll
Fondly into one, & hills slide gently into a cloud,
So, I consider nature.

Have you heard the wealthy murmurs
Cluttering round the hall
Of fine uplifted heartbeats
& a god to save us all?

Have you heard the piercing voices
Shouting above the din
About the last redemption
And the meaningless of sin?

Have you heard, but why prolongate
The tally of the time
Better to forget it all
A[illegible] a world of crime

For men will always hide their heads
In feathers when they can't
Deny the stench of fellows
And the whole sub-human plant.

Strange it's strange the sweeping
Leaping fortune in my mind,
Flicker, I murmur, search a skyline
Lacking decision

This mood, my mood agreeing
But not admitting wholeness
Defines and leaves obscure
The tensions.

To-morrow, when to-morrow heaves
Into my sight, I'll go aside, I'll leave
The usual rut, disown a habit
Seeking clarity.

I hear you are married my friends
I congratulate you.

May you live long years
On a flat, ~~[illegible]~~ mouldy lemon sea, with the blue jelly space on your back, ~~a~~ the clouds drift by, dark blue, ~~[illegible]~~ with ~~abysses~~ depths below you and rising weeds, coral snakes are swimming.

May you live long years
the sky a deep green ~~paper~~ screen behind the black rock, stars are walking, and the rock below your black house is falling to darkness, ~~yours~~ there is light in the windows of your house,
Slowly Turn round with the mill wheel outside your wall
Shooting ~~from~~ through the cannon
The grey ~~and~~ brilliant cylinder round you, ~~to~~ with suns and trees at the end May you live long years.
~~I'm~~
I hear you are married my friends
I congratulate you.

[illegible]

There were twenty men in the coalpit
Twenty blue men
Their ~~watched~~ eyes were fixed upon ~~a sea of tar~~ blue sails
~~And the blue sails~~ On a sea of tar
There were mountains in the distance
Far away grey mountains
There ~~A man~~ a ~~made~~ ~~colour~~ sun-made man ~~of sun~~ was sitting on his rock
With a parrot on his shoulder
He was playing a ~~nostalgic sad~~ flute very sadly

The ~~populations~~ tribes in the desert were herds of beasts
With sin round their necks
and the prophets were ~~very~~ so old
Dust has covered my silver tray
and light has filled my silver jug
Psalms and ~~incense~~ fused together in the temples
And the thick candles were very old.
Have you heard on the mountains ~~dusks~~
The ~~dark~~ flute tracing laces in the dusk.
Christ was a ~~dry~~ tree trunk
Hollow inside and black outside
~~Allah~~ God was vast as oceans.
And Maria was a ~~pink~~ fluffy pink poppy.

On seeing you off from the station.

Let your train stop midway and wait for me
For I shall come galloping from ~~far away~~ distant dusty clouds
An choose you among all pretty girls.
Then we ~~Let us~~ Gall run towards the meadows in the valley
Bare feet and Hand in hand.

~~And bare fe~~

Let the wind fill us with blue skies and white clouds
And ~~till~~ the horizons run away from us
Our breasts in the skies and our feet so small.

All these multicoloured spots
are crowds ~~of people are~~ watching us from the train
~~They are~~ ~~shaking~~ waving their ~~handkerchiefs~~ hands to us
From the train ~~like a snake of~~ lying still in the fields wood
~~Let~~

~~Let As~~ we skate on the squashed grass
and let our ~~shoulders~~ transparent evaporate
and your clear blood transfused to me through our palms.
~~Please Don't catch this train~~.
O, Do miss this train.

~~Zeyt...~~ Uyuma.

Yağmurdan sonra güzel kokar
Güneşe tapan ağaçların
Terden yapışmış yaprakları
Ve yorgun toprak uyku ister.
Sevgilim benim, sen uyuma.

Haz ormanının dev örümcekleri
Ezilmiş, ağları kopmuştur ama
Ağlar [yapışıp] karışıp nemli saçlarına
Surlara doğru bilir çekmesini
Karanlıkta yüzgeçleri. Uyuma.

bilir surlara teslim etmesini
bilir surların ~~ardına~~ içine çekmeyi
bilir Surlara kurban etmesini
Surların içine çekmeyi bilir

Yırtık yelkenleri, binbir direklerile
Ölü denizde batan muzaffer güneşin
Yüzme peşinden. Sahilde fırtına durdu.
Ormanda ürpersin vücudunun salkımı,
Göz pınarında yıkanmış neşen parlasın.
S~~armaşıp uyanalım. Toprağa basalım~~.
Kalk, uyan, koşalım surlara doğru.
Hassas kök uçlarile buluşan mağrur ağaçlar
Boranın söktüğü ağaçlar şimdi yerlerdeler,
Güneşsiz, köksüz, gazadan sonra şehitler gibi.
Kalkıp kütükler üstünden atlıyalım elele.
İntizamsız kalbi atınada balçıklı toprağın
Koşalım ormanı çevreleyen surlara doğru.

Ve sahilde surlar ~~görünüyor~~ yükseliyor

Unutma ki bütün adalî hendesemizle,
Dünyamız bir vakitler sıcak ve gençken
Ejderleri şahlandıran kudretle şahlandık
Ve çift gölgemiz düştükçe yıldızlara,
Yarını, ~~yarını diyen~~ arayan hayat kat'î (asî) hamlelerle
Ölümün surlarında gedikler açtı.

Gidip bakalım. Zamanın efsanevî mezarlığı
Gediklerden ~~biraz olsun~~ hayal meyal görünüyor.
Bak münkariz canavarların balta kemiklerine,
Dev nebatların kömürlü uykusuna,
Gelecek harbin paslı (çıbanlı) zırhına, çılgın (cılk) maskesine,
Bak bir avuç kül olmuş tenlerimize,
Sönmüş ~~güneşlere, örümceklere~~ örümcekli güneşlere, sönmüş aşkımıza.

Bu çölde karmakarışık yatıyor
Uzak maziyle beraber uzak istikbal.
Fakat en derinde, ölümün ardında yarın var:
Boşluktan maddeyi, maddeden hayatı,
Hayattan ~~hürriyeti~~ aşkımızı çeken mıknatıs,
Ne maziden ne de istikbalden korkan yarın
Ki bekliyor yaratılmayı. Sevgilim uyuma.

Cambridge 1951. Kâmuransami.

Italya seyahati 1950.

—

Olgun bir yaz günü geçtim güneşin tarlalarından.
Seyrettim çift süren rebap boynuzlu beyaz öküzleri
Şarap üzümleriyle yüklü bodur asmalar içinden.
Dünyada ağır gururu vardı gebe kadınların,
Munis tepeler okşanmak istiyen omuzlardı.
Ölüm mü aşk mı neydi? ~~bir~~ sessizlik, ~~bir~~ bekleyiş,
Ufuktaki Engin maviliğin ~~[illegible]~~ solmuş gül kokusu
Son sükûtu avare tırmalıyan yaz böcekleri.
Isınan sarı kemiklerimle, çarpan kırmızı kalbimle ben,
Ahu gözlü yavaş nabızlı tabiatın (Toskananın) kucağında
Şuurumu yakmağa gelen bir fitil hayattan ibaret ben
Durdum büyülenmiş gibi. Yirminci asır değildi bu.
Dâhi çağların adsız dilsiz bir san'atkârı
Bütün bu sahneyi yontup yazan mermerinden,
Tenimin, toprağın, güneşin içinde hapsedip zamanı,
Yeni baştan yaratmış, âşık ilâhlara çevirmişti
Kara üzümleri çiğneyen rebap boynuzlu öküzleri,
Benden gebe kalmış ahu gözlü dünyamı, beni.

—

Cambridge 1951.

Kânunusani

Melâl

Tütüyor marsıklı aşksız günler
Nerde bir avuç buğday gibi serptiğin
O güzel temenniler?
Nereye diksin bahar
Kollarındaki fidanları?
Toprağın kanı çekilmiş,
Gözleri açık kalmış ölülerin.

Aylardır gönül düşman çizmesi altında.
Ezilmiş, ~~bir~~ çamurlu kar olmuş, sızıyor
Kar ezilip yağlı çamur olmuş sızıyor
Şuurun bodrum katlarına.
Arka avluda mavi gözlü ümitler
Vuruluyor köpekler gibi.

Neden birer birer sönsün
Başsız devlerin çamura fırlattığı
Yanar çıralar?
Neden tutuşturmasınlar (ateşe vermesinler)
Gönüllerin yağlı çamurunu?
Çıra kokusundan çamlar doğabilir
Tuzlu güneş erir denizlerde
Damarları açan ılık bir yağmur
Nehre sürükler çamurlu karları,
Aşk boğar düşmanlarını,
Cennete çevirir tarlaları,
Yeter ki silksin günler
Tevekkülün zincirlerini;
Bozarak askeri nizamını
Dün bugün ve yarının
Zamanı yaratsınlar yeniden.

Londra 1950.

Günler

—

Baze günler olur
Cihanı Allah yaratmıştır.
Ebedidir, manası vardır.

Cihanda allah akseder
Nizam ve âhenkten yana

Baze günler olur dünya
Havvânın kopardığı elma kadar
İnsanın öz malıdır.
Tarihidir, hayatı vardır.

Beşerin öz malıdır

Fakat çoğu günler âlem
Ne insanındır ve Allahın.
Sebepsiz, kadersiz
Kemirir kendi kendini.
Varlığı yok olmakta
Ölümü doğmakta bulur.
Hayaldir, hiçten dokunmuştur.
O günler, birbirinden korkar
Allah, tabiat ve insanlar.

Cambridge 1950.

Yaratır kendi nefsini
~~Ve~~ Can verir kendi kendine
Çürür taze nesiçler
Dağılır ~~T~~Tanrının eseri

Hatırlar boşluktan koptuğunu
Silker ilâhi nizamını
Boğar ~~insanların~~ beşerin tarihini

Boğar eserini Tanrının
Dağıtır insanların tarihini
~~Y~~ Sebepsiz kadersiz
Yaratır kendi kendini
Can verir kendi kendine
O günler birbirinden korkar
allah tabiat ve insanlar.

Boşluktan kopar ~~kendi~~
Boşluğa döner kendi kendine

Sebepsiz, kadersiz, kendi kendini
Hem yaratır hem (kahreder) kemirir
Ölümü doğmakta
Varlığı yok olmakta bulur

Sebepsiz, kadersiz
Kendi kendini kahreder
Yaratır kendi kendini
O günler birbirinden korkar
Allah kâinat ve insanlar.

Viranenin sahibi

—

Can evimde kiracıydım
Nasibimin hırsızıydım.
Yüreğimden vurulup
Atıldım bu viraneye
Ki belki de bahçemdir.

Gerinir kör dağlara doğru
Dağların alnında ölüm.

Kanım boyar dikenlerini
Güneşli, kırık şişelerini;
Sıcak nefesim yumuşatır
Taşlı akrepli toprağını
Ki belki de toprağımdır.

Can evimden kovulmuş
Nasibimden mahrum
Artık bileyim ki
Bu virane benimdir.

Evet aşığım bahçeme
Bahçem âşık dağlara
Ölüm bana âşık.

—

Cambridge 1950.

Asyalının ölümü

–

(asrın)
Kaç ömürdür

Merihin dağladığı vücudunda nihayet şimdi durulan
Çalkanmış, bulanmış ruhudur,
~~Asrın~~ asyanın ~~sathında~~ sırtında bir ~~kabarcıktan~~ yaradan ibaret,
İnsan değil, çehresiz sürünün bir ferdi
Yanmış paçavralar içinde ihtilâçlarla
~~Vefasız~~ Kığırsız toprağına son defa sarılan
Buruşuk yüzlü Çin köylüsü.
Tahrik etmediği
Kışkırtmadığı
Görmediği ~~anlamadığı~~ kışkırtmadığı Tarihin gergedan burnu
Boynuzlayıp çarpmış çürük vücudunu boğa kafası
Harbin çıplak kayasına.

~~Çepçevre~~ köyünün dökülen dişleri arasından vahşeten leş kokan nefesi.
~~Yırtık ciğerlerinde bozuk nefesi~~
~~Mavi~~ Sıcak bir kızın tiz çığlığı
Ve sürünen sesleri ~~Geberen~~ içinden hayvanların.
Tarlada belkemiği çökmüş kara sapan
Çıkrıksız kuyunun başında
Yangınlara hayretle bakan
Bir avuç başağın altın tüyleri.

Zifirli harabeden sıyrılıyor
Münkarız ejderler şeklinde
Can çekişen askerin sayısız ecdadı.
Bir an gökte süründükten sonra
Etrafında yer alıp el bağlıyorlar.

Asyanın ezelî köylü askeri
Mecburi bir hayatın en sonunda
Kanıyla azabıyla ödüyor borçlarını
Ruhunu teslim almağa gelen ecdadına. (devralmağa)
Gökte sihirli bir yazı var, ~~kendi hayatı~~
Müşfik bir fırçayla çizilmiş gibi.
Sökmeğe çalışıyor.
her şeye mana veren bu yazı
~~yazının~~
~~Ve birden mananın üç renkli kafeslerini~~ ~~manadan~~
Ecdadının gölgeleriyle aksediyor
Artık durulan yorgun ruhunun
~~Okunaklı bakır havuzunda~~.
~~Kendi rüyası~~. —

Londra 1950.

~~Hayatı bir mana alıyor~~ kazanıyor
Ve ~~[illegible]~~ asker sevinç içinde okuyor
~~Kendi rüyasını~~
~~Kendi rüyasına~~

Ölümüne, Tarihe bir mana veren
kendi rüyasını

—

Zevk Ertesi

Yağmurdan sonra güzel kokar
Güneşe tapan ağaçların
Terden yapışmış yaprakları.
Ve yorgun toprak uyku ister.
Ama sevgilim sen uyuma.

Uzaklaşma benden, eğilmiş diye
Hoş ağacın ~~tuzlu~~ örümcekleri.
Şimdi tel tel düşen o zevk ağları
Bilsen ne kadar yakışıyor sana.
Örümcekler zehirlidir. Uyuma.

Yırtık yelkenleri, binbir direklerile
Ölü denizde batan muzaffer güneşin
Uyuma ~~Gitme peşinden~~. Sahilde fırtına durdu.
Ormanda ~~Izdıta~~ ürpersin vücudunun salkımı
Göz pınarında yıkanmış neşen parlasın
Sarmaşıp uyanalım. Toprağa basalım.

Hassas kök uçlarile buluşan ~~mağrur~~ ağaçlar
Boranın söktüğü ağaçlar şimdi yerlerdeler
güneşsiz ~~Sahipsiz~~, köksüz, harp meydanında [gazadan sonra] şehitler gibi.
İntiyamsız kalbi atmada balçıklı toprağın.
Kalkıp kütükler üstünden atlıyalım elele.
Koşalım surlara doğru, meşum surlara doğru.
ormanı çevreleyen surlara doğru

Surlara doğru … bölükle
Karanlıkta yüzüyorsun sen. Uyuma
ağlar karışıp yemli saçlarına
Surların ~~ardına~~ içine çekmek üstüne
Karanlıkta yüzüyorsun sen. Uyuma

Hoş ormanın dev örümcekleri
Şimdi eğilmiş, ağları kopmuştur am
O ağlar ~~karışmıştır~~ saçlarına
Seni çekmek için karanlığa
Zehirli ağlar seni saçlarından
diyarına.

Hoş ormanın dev örümcekleri
Tel tel düşen ördükleri ağlar
Çekiyor seni uyku diyarına
Örümcekler zehirlidir. Uyuma

Unutma ki bütün adalî hendesemizle
Dünyamız bir vakitler sıcak ve gençken
Ejderleri şahlandıran kudretle şahlandık.
Ve çift gölgemiz düştükçe yıldızlara
Yarın yarın diyen hayat kat'î hamlelerle
Ölümün surlarında gedikler açtı.

Gidip bakalım. Zamanın efsanevî mezarlığı
Gediklerden biraz olsun görünüyor.
Bak münkariz canavarların balta kemiklerine
Dev nebatların kömürlü uykusuna
Gelecek harbin paslı zırhına çılgın maskesine
Bak bir avuç kül olmuş tenlerimize
Parlamadan sönmüş güneşlere, sönmüş aşkımıza.

Bu çölde karmakarışık yatıyor
Uzak maziyle beraber uzak istikbal.
Fakat en derinde ölümün ardında yarın var:
Boşluktan maddeyi, maddeden hayatı
Hayattan hürriyeti çeken mıknatıs,
Ne maziden ne de istikbalden korkan yarın
Ki bekliyor yaratılmayı. Sevgilim uyuma.

Cambridge 1951 Kâmuran

Etrafta sulh var

Toprağın mesamatı açılmış
~~Mafsalları gevşemiş~~ Dağların mafsalları gevşemiş
ağrıları durmuş eski dünyanın
Kara gölgeler yatmış yorgun devler gibi

Güneşin gözü dalgın
Sükût içinde içiyor kal'alar vazo
ağır ağır uzaklaşıyorlar
Işığı içmiş havada uçuşuyor
Geceden kurtulan delik deşik rüyalar.

Gece Saman yolunda koşmamış mıydı
Saman yolunu yiyen karanlık madde
Boşlukta gedikler açmıştı.
~~Yorttıda yıldızların~~
nasıl Parçalandı göğün aynası
~~Yıldızlar~~ yıldızlar sarktı gemi direklerinden
~~Sayısında~~
Nokta ~~yıldızlar~~ güneşler parlak, yaklaştı
Alev kabukları nasıl soyuldu
~~Ve~~ sıcaktan cehennemleşmiş çekirdekleri göründü.
~~Ve bütün kâinat~~ infilâk etti.

Deniz anaları gibi nefes alan kapanan açılan
~~binlerce~~ sayısız yıldız kümeleri
Fırladılar gecenin hudutlarına
~~Ve~~ bütün kâinat infilâk etti.

Hatırlıyor musun o ~~bir~~ ağustos gecesini
~~Bil~~ Sığınmayız aksettiği ~~olduğu~~ gecenin hendesesi
nasıl Birden sahaflar akmaya başladı
nasıl parçalandı göğün aynası
yıldızlar sarktı gemi direklerinden
nokta güneşler parlak yaklaştı
Döne döne büyüdüler
alev kabukları nasıl soyuldu
nasıl göründü ~~nokta~~ cehennemleşmiş çekirdekleri
Deniz anaları gibi nefes alan kapanan açılan
sayısız yıldız kümeleri
~~Fırladılar~~ Dağıldılar gecenin sınırlarına
Ve bütün kâinat infilâk etti

Şimdi sulh var
Fakat sulhu hayal eden bizler yokuz.

Sulh.

Toprağın
Ovaların mesamatı açılmış
Dağların mafsalları gevşemiş
Koca gölgeler yatmış yorgun devler gibi
Güneşi içmiş havada uçuşuyor
Geceden kurtulan delik deşik rüyalar.

Sükûtun üstünde yüzen kıt'alar var
Huzur içinde
Ağır ağır uzaklaşıyorlar
Ölümün surlarında gedikler açılmış
Surların dışında madenî bir çöl
Gemiler yarı batmış kumlara

Bu sulh dünyasında bir ~~sadâ~~ yok mu?
Duyulan yalnız nefesi midir
Uzaktaki yıldız kümelerinin
Geceyle gündüzün, mevsimlerin
Nerde sulh için can veren iri kemikli yiğitler
Nerde sahilde emekleyecek çocuklar
Bu sulh devlerin sulhudur
İnsanlara yer kalmamış.
İnsanların sulhu ölü doğmuş.

Toprağın mesamatı açılmış
Dağların mafsalları gevşemiş
Koca gölgeler yatmış yorgun devler gibi
Sükût içinde yüzen kıt'alar var
Ağır ağır uzaklaşıyorlar
ağırları durmuş eski dünyanın.
Güneşin gözü dalgın
Işığı içmiş havada uçuşuyor
Geceden kurtulan delik deşik rüyalar,

Hatırlıyor musun o ağustos gecesini
~~Semadaki~~ semada aksederken huzursuzluğumuz
Korkuyla seyirden boşlukta gedikler açan
Saran yolumu giyen karanlık maddeyi
Ve birden zalaflar akmağa başladı
Kırıldı göğün sihirli aynası
Yıldız ağları sarktı gemi direklerinden
nokta güneşler parlak yakuttu
Yaklaştıkça büyüdüler döne döne
~~Alev kabukları~~ Hatırlıyor musun
Nasıl soyuldu alev kabukları
~~Hatırlarsın~~
Ve yandı cehennemleşmiş çekirdekler
~~Hatırlarsın~~ nasıl sayısız yıldız bulutları
Deniz anaları gibi açıla kapanan, nefes ala
Daldılar gecenin siyah sularına
Ve nasıl infilak etti bütün kâinat.

Şimdi sulh var arta kalan dünyamızda.
~~Işığı içmiş havada uçuşuyor~~
~~Geceden ak kurtulan delik deşik rüyalar~~
Fakat ben sulh derken sulhundan
~~Ağaçlar değildir nefes alan~~
Kehkeşanlar ve mevsimlerdir nefes alan
Aşıklar değil
Maddedir gevşeyen, ferahlayan
Ruh değil
Bu sulh dünyasında can yoktur
Ve biz ışığı içmiş havada uçuşuruz
Geceden kurtulan delik deşik rüyalar gibi.

Gaydının ölümü

Merihin dağladığı vücudunda ~~[illegible]~~ durulan şimdi
Çalkanmış, bulanmış ruhudur
Asrın sathında bir kabarcıktan ibaret
İnsan değil, çehresiz sürünün bir ferdi
Yanmış paçavralar içinde ihtilaçlarla
Vefasız toprağına son defa sarılan
Buruşuk ~~[illegible]~~ yüzlü bir Çin köylüsü.
Görmediği anlamadığı tarihin gergedan burnu
Boynuzlayıp çarpmış çürük vücudunu
Harbin çıplak kayasına.

Çepçevre köylün dökülen dişleri
yaralı ciğerleri, kokan nefesi
Mavi bir kızın ~~[illegible]~~ tiz çığlığı
Ve sürünen sesleri geberen hayvanların.
Tarlada belkendiği kırılmış ~~kapa~~ saban,
Çıkrığı ~~düşmüş~~ kuyu başında
yangınlara hayretle ~~[illegible]~~ bakan.
Bir avuç başağın altın tüyleri.

Zifirli harabelerden sıyrılıyor
Münkariz ejderler şeklinde
Can çekişen askerin sayısız ecdadı.
Bir an gökte süründükten sonra
Etrafında yer alıp el bağlıyorlar.

Asyanın ezeli köylü askeri
Mecburi bir hayatın en sonunda
Kanıyla azabıyla ödüyor borçlarını
Ruhunu teslim almağa gelen ecdadına
Gökte sihirli bir yazı var, kendi hayatı
Müşfik bir fırçayla çizilmiş gibi.
Sökmeğe çalışıyor.
Ve birden manasının iç içe kafesleri,
Ecdadının gölgeleriyle aksediyor
Artık durulan yorgun ruhunun
Okunaklı bakır havuzunda.

Sayısız köylülerden bir tanesi
Manasız bir hayatın sonunda
Kanıyla azabıyla
Ecdadına ~~borcunu~~ ödüyor borçlarını. ~~Ecdadına sayıyor borçlarını~~
Ve şekilsiz kemikleri bir mana kazanıyor.

Gökte ~~sihirli~~ işaretler ~~görünüyor~~ var
Şefkatli bir fırçayla çizilmiş gibi
~~anlatmağa~~ çalışıyor.
Ve mananın içiçe renkli kafesleri
Ecdadının gölgeleriyle aksediyor
Artık durulan ruhunun
Lekesiz bakır havuzunda.

Asyanın ezeli köylü askeri
Mecburi bir hayatın en sonunda
Kanıyla azabıyla ödüyor borçlarını
Ruhunu teslim almağa gelen ecdadına
Gökte sihirli bir yazı var
Müşfik bir fırçayla yazılmış gibi
Sökmeğe çalışıyor
Ve ~~paramparça kemiklerinde titreyen~~ mana
~~Sihirli yazıyla birleşerek~~
Ve mananın içiçe kafesleri
Ecdadının gölgeleriyle aksediyor
Artık durulan ~~okunaklı~~ uyuyan ruhunun
Okunaklı bakır havuzunda.

l

merihin

Ölümün dağladığı vücudunda
Çalkalanmış bulanmış ruhu
Nihayet durulıyor. Asrın alfasında bir kataraktan ibaret
~~İnsan değil~~
Şehrimiz matyohlardan biri
Yenmiş paçavralar içinde
Vefasız toprağına son defa sarılan
Buruşuk sarı yüzlü bir Çin ~~askeri~~ köylüsü
Bilmediği, anlamadığı
~~Kör bir mit dalgası~~
Tarihin gergedan burnu
Boynuzlayıp fırlatmış çürük vücudunu eziyor
~~Kırar~~ Harbin kısır kayası üstüne de.

Boynuzlayıp çarpmış çürük vücudu
Harbin ~~sert~~ kısır kayasına

Kanıyla, azabıyla
Tarihe borcunu ödüyor
Ve çelimsiz kemikleri bir mana kazanıyor.
Çepçevre ~~Uzakta~~ şehrin dumanları dökülen dişleri
Meçhul bir kuşun çığlıkları
Çocuk çığlıkları ~~ve geberen hayvanları~~
Bir kuş Ve sinen sesleri geberen ~~bir~~ hayvanların
Tarlalarda kırık sapanlar
Çekirge düşmüş kuyular
Ve bir avuç başağın altın tüyleri.
İsli ~~bacalardan~~ harabelerden sızılıyor
Münhanî ejderler gibi
~~Ecdadı~~ Can çekişen askerin sayısız ecdadı.
~~Bir an gökte kıvrılıp~~
münhanî ~~Kabletttarihî ejderler gibi~~
~~Yerde sürünüyorlar~~
Bir an gökte süründükten sonra
Etrafında yer alıp el bağlıyorlar.
~~Ve buzlu bir kaya suyu gibi~~
~~Durulan ruhunun havuzunda~~
~~Birer birer aksediyorlar.~~

Kathleen Haddon 23, Bramerton Street
Chelsea S.W.3

Jea.

I congratulate you

so 1000 fo[...]
A couple of [...]

Boğaziçi Üniversitesi
Arşiv ve Dokümantasyon Merkezi
Kişisel Arşivlerle İstanbul'da Bilim, Kültür ve Eğitim Tarihi

Feza Gürsey Arşivi

FGABIO0400101